

PROGNOZA

ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dla terenu Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 w Tarnobrzegu**

Autorzy:

dr Grzegorz Synowiec

Wrocław, 2016

SPIS TREŚCI:

I.	PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY	3
II.	MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU	4
III.	OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	6
1.	Charakterystyka środowiska przyrodniczego	6
2.	Stan środowiska	11
3.	Uwarunkowania ekofizjograficzne	16
IV.	ANALIZA USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU	18
1.	Ustalenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ..	18
2.	Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko	21
3.	Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu	22
4.	Stan środowiska na obszarach przewidywanego znaczącego oddziaływania ustaleń dokumentu	26
5.	Oddziaływanie na obszary chronione	26
V.	PROPOZYCE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH	27
VI.	METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU	27
VII.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU	30
VIII.	PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	34
1.	Przyjęte założenia	34
2.	Prognoza skutków wpływu ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze	34
3.	Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania	36
4.	Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń zmiany planu	36
5.	Oddziaływanie transgraniczne	39
IX.	STRESZCZENIE	39

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Projekt planu opracowany został w oparciu o uchwałę nr XI/102/2015 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 maja 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Tarnobrzegu.

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią:

- ⇒ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235);
- ⇒ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232);
- ⇒ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199 z późn.zm).

Prognoza oddziaływania na środowisko dla projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń zmiany planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych i powinna stanowić integralną część opracowania zmiany planu i podawać rozwiązanie poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

II. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU

Przy sporządzaniu Prognozy wykorzystano następujące materiały:

1. Projekt uchwały Rady Miasta Tarnobrzega w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Tarnobrzegu, Wrocław 2016;
2. Rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Tarnobrzegu, Wrocław 2016;
3. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnobrzeg (Uchwała Rady Miasta Tarnobrzeg nr XLII/844/2009 z dnia 26 listopada 2009 r.).

Obowiązek sporządzenia Prognozy, a także jej ogólny zakres, wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 46 - 53). Zgodnie z nim prognoza:

- określa, analizuje i ocenia istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu zmiany planu pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie poddano również ustalenia projektu zmiany planu dotyczące warunków zagospodarowania teren. Podjęto również próbę oceny stanu i funkcjonowania środowiska, jego walorów i zasobów, określonych w opracowaniu ekofizjograficznym.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze i zabytki zainwestowania przewidzianego zmianą projektu planu miejscowego oceniano, posługując się następującymi kryteriami:

- ⇒ charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- ⇒ intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- ⇒ bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- ⇒ okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- ⇒ częstotliwości oddziaływanie (stałe, okresowe, epizodyczne),
- ⇒ zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- ⇒ trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

Załącznikiem do tekstu Prognozy jest mapa w skali zmiany planu (1:1000).

Zgodnie z procedurą zawartą w *ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na mocy art. 53, dział IV, rozdz. 2, otrzymano uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości przygotowywanej prognozy oddziaływania na środowisko z właściwym Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne i administracyjne

Analizowany obszar położony jest w Tarnobrzegu i ograniczony jest od zachodu ul. 11 Listopada, od północy ul. H. Sienkiewicza, od południa ul. M. Kopernika, natomiast od wschodu działki ewid. nr 1530/2, 1530/3, 1522/11, 1522/13, 1522/15, 1522/10. obszar ma powierzchnię 10,5 ha. Obszar planu obejmują zabudowanie szkoły wraz z terenami sportowymi jej towarzyszącymi oraz tereny zieleni niskiej nieurządzonej i zieleni wysoka urządzona.

Obszar planu jest prawie w całości objęty obowiązującym mpzp przyjętym uchwałą nr X/99/99 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 24 maja 1999 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu dla zespołu szkół zawodowych w Tarnobrzegu.

Pod względem geograficznym, zgodnie z podziałem Kondrackiego (2000), obszar opracowania znajduje się w o obrębie Kotliny Sandomierskiej, do której należy mezoregion Równina Tarnobrzaska.

Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Obszar objęty opracowaniem położony jest w obrębie jednostki geologicznej zwanej Zapadliskiem Przedkarpackim. Przedmiotowe Zapadlisko to jednostka geologiczna ciągnąca się na długości ok. 1700 km od Rumunii do Austrii. Polskie zapadlisko przedkarpackie o długości ok. 300 km i szerokości do 100 km jest częścią wielkiego basenu sedymentacyjnego, który rozciąga się wzdłuż łuku karpackiego. Podobnie jak inne rowy przedgórskie zapadlisko jest asymetryczne i wypełnione głównie klastycznymi osadami mioceniowymi o grubości do 3 km w Polsce i do 5 km na Ukrainie. Jest to najmłodsza jednostka alpidów w Polsce. Geneza i rozwój zapadliska były zależne od rozwoju Karpat zewnętrznych. Zarówno zasięg basenu, jak i przebieg sedymentacji były uwarunkowane procesami, które rozwijały się poza zapadliskiem na obszarze karpackim. Zapadlisko przedkarpackie jest typowym peryferycznym basenem przedgórskim wypełnionym przez osady syn- i postorogeniczne, którego powstanie było związane z mioceniową ewolucją łuku orogenicznego Karpat zewnętrznych. Obecnie mioceniowe osady zapadliska występują głównie przed frontem orogenu, częściowo zostały włączone w jego obręb tworząc najbardziej zewnętrzne jednostki tektoniczne, występują ponad orogenem niezgodnie przykrywając płaszczowiny karpackie oraz zostały zachowane w pozycji autochtonicznej pod nasuniętymi Karpatami fliszowymi.

W rejonie Tarnobrzega znajdują się duże złoża siarki w obszarach: Osiek–Baranów Sandomierski (długości ok. 18 km, szerokości ok. 0,6–2 km) oraz Piaseczno–Machów–Jeziórko–Jamnica (długości ok. 35 km, szerokości ok. 1–6 km). Złoże siarki pochodzi z okresu mioceniowego i występuje głównie w wapieniach pogipsowych, w postaci wypełnień drobnych kawern i szczelin. Złoże powstało w wyniku biologicznej redukcji siarczanu wapnia (gipsu) przez mikroorganizmy, w obecności węglowodorów. Zawartość siarki w skale maksymalnie dochodzi do 70 %, a średnio wynosi około 25 -30 %. W nadkładzie osiarkowanych wapieni poziomu ewaporatowego występują nieprzepuszczalne, ilasto-margliste utwory górnego badenu oraz ilasto-mułkowe utwory sarmatu (iły krakowieckie). Nad nimi rozprzestrzenia się na ogół ciągła warstwa zawodnionych osadów z czwartorzędu. Pomiędzy trzeciorzędem a czwartorzędem występuje luka stratygraficzna. Najmłodsze osady trzeciorzędowe zostały wyerodowane i na tej powierzchni osadziły się bezpośrednio utwory

plejstocenu i holocenu. W dolnej części profilu są to przeważnie piaski, rzadziej żwiry, akumulacji wodnolodowcowej z wkładkami utworów pylastych lub rzeczno-zastoiskowych. Utwory najmłodsze (holoceńskie) reprezentowane są przez piaski z humusem, piaski wydymowe, utwory zboczowe, utwory rzeczno-zastoiskowe oraz rozwinięte na nich gleby. W związku z urozmaiconą morfologią ilastego podłoża miąższość osadów czwartorzędowych jest zmienna i zwykle wynosi od 1,0 do 10,0 m (Pawłowski i in., 1985).

Topoklimat

Według regionalizacji klimatycznej Polski E. Romera (1949), teren objęty opracowaniem znajduje się w regionie klimatycznym E7 –podgórskich nizin i kotlin.

Zgodnie z najnowszą regionalizacją klimatyczną opracowaną przez Alojzego Wosia (1999), która dzieli teren Polski na 28 regionów klimatycznych, wykazujących pewne odrębne cechy klimatu wyrażone w średniej rocznej liczbie dni z poszczególnymi typami pogody, teren będący przedmiotem zainteresowania niniejszego opracowania położony jest w Regionie Sandomierskim (R-XXII). Teren objęty opracowaniem obejmuje bardzo mały obszar. Powoduje to, iż do opisu klimatu trzeba się wzorować większą powierzchnią terytorialną, na której panują bardzo zbliżone warunki.

Na tle Polski klimat analizowanego terenu ma charakter bardziej kontynentalny, chociaż w okresie letnim zaznaczają się częściej wpływy klimatu oceanicznego. Stan pogody uzależniony jest przede wszystkim od ośrodków stałego ciśnienia, jak też sezonowych ośrodków ciśnienia, które kierują nad ten teren określone masy powietrza.

Średnia temperatura roczna powietrza wynosi 7,5°C przy amplitudzie miesięcznej od 22°C, z najcieplejszym lipcem +18,5°C i najchłodniejszym styczniem i lutym -4,5°C. Największa liczba dni gorących występuje w lipcu i wynosi 11,4 dnia. Okres letni (średnia temperatura dobowa powyżej 15°C) trwa 90-100 dni w roku. Ogółem na tym terenie notuje się średnio w roku 51 dni mroźnych. Warunki wilgotnościowe nie odbiegają od średnich krajowych. Najbardziej wilgotnymi miesiącami są listopad i grudzień (86-88% wilgotności względnej) najmniej maj i czerwiec. Z przebiegiem temperatury i wilgotności powietrza związane jest występowanie mgieł i zamgleń, których największa ilość przypada na ostatnie miesiące roku. Bardziej zmienny jest rytm dobowy wilgotności z maksimum w godzinach nocnych i minimum w południowych. Napływ suchego powietrza z południa jest zwykle przyczyną zaburzenia tego rytmu. Warunki wietrzne, ruch powietrza w makroskali, zdominowany jest napływem z kierunku zachodniego i wschodniego.

Wody powierzchniowe i podziemne

Na obszarze opracowania brak jest wód powierzchniowych. Teren planu znajduje się w oddaleniu od doliny Wisły i nie jest zagrożony wodami powodziowymi.

Zgodnie z podziałem na jednostki gospodarowania wodami powierzchniowymi obszar opracowania znajduje się w granicach jednolitej części wód powierzchniowych o nazwie Mokrzyszówka. Zgodnie z typologią wód powierzchniowych jest to potok nizinny piaszczysty. Jest to naturalna jcw, o złym stanie wód.

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód ustalone zostały w „*Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*” (MP z 2011 r. Nr 49 poz. 549). Opracowanie planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy wynika z ustaleń Ramowej Dyrektywy Wodnej. Plany są narzędziem polityki wodnej w Polsce i stanowią podstawę do podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz określają zasady gospodarowania wodami w trakcie 6-letniego cyklu planistycznego. Cele środowiskowe dla jednolitych części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych

świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

W przedmiotowym obszarze można wyróżnić dwa piętra wodonośne: czwartorzędowe i trzeciorzędowe. Piętro czwartorzędowe tworzą piaszczysto-żwirowe osady rzeczne lub rzeczno-lodowcowe, o miąższościach do 35 m, zalegające na nieprzepuszczalnym podłożu (iły krakowieckie). Piętro neogeńskie związane jest z utworami serii chemicznej i warstwami baranowskimi wraz z lokalnie podścielającymi je wapieniami litotamniowymi.

Poziom trzeciorzędowy występuje w wapieniach siarkonośnych i utworach serii baranowskiej. Ma on charakter naporowy, a warstwą napinającą jest gruba warstwa ilów krakowieckich. Spąg stanowią nieprzepuszczalne warstwy burowęglowe oraz podłoże kambryjskie. Zasilanie tego poziomu odbywa się przez opady atmosferyczne w rejonie wychodni zlokalizowanych na lewym brzegu Wisły. Poziom jest silnie drenowany przez studnie odwodnieniowe występujące na obszarze objętym pracami rekultywacyjnymi byłej kopalni siarki Machów. Wody poziomu trzeciorzędowego są silnie zmineralizowane, zawierają H₂S i nie mogą być wykorzystywane gospodarczo.

Poziom czwartorzędowy związany z utworami plejstocenu i holocenu budującymi pradolinę Wisły i Garb Tarnobrzeski. Poziom czwartorzędowy od trzeciorzędowego oddziela warstwa nieprzepuszczalnych ilów o miąższości średnio 80 m. Poziom zasilany jest bezpośrednio przez opady atmosferyczne i drenowany lub zasilany przez Wisłę, Trześniówkę i Mokrzeszówkę. Drenowany jest również przez system odwodnieniowy wyrobiska „Machów”, przy czym wyraźny lej depresji zaznacza się w rejonie Piaseczna (po przeciwnej stronie Wisły -woj. świętokrzyskie), natomiast w rejonie Machowa zasięg oddziaływania odwadniania jest nieznaczny.

Ponadto teren objęty opracowaniem położony jest w obszarze jednolitej części wód podziemnych o symbolu JCWPd126. Przedmiotowa JCWPd położona jest w rejonie wodnym Górnej Wisły. Powierzchnia obszaru wynosi 1878,8km². Jej obszar częściowo pokrywa się z GZWP (QDW) Dębica –Stalowa Wola –Rzeszów Nr 425. GZWP znajduje się jednak poza granicami planu.

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód podziemnych również ustalone zostały w „*Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*” (MP z 2011 r. Nr 49 poz. 549). Dla wód podziemnych ustalono następujące cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych,
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Szata roślinna i świat zwierzęcy

Szata roślinna

Teren opracowania pokryty jest roślinnością antropogeniczną (głównie ruderalną i segetalną, sztucznymi nasadzeniami drzew i krzewów oraz uprawami). Rośliny występujące na terenie opracowania należą głównie do gatunków pospolitych i szeroko rozpowszechnionych. Na terenach zurbanizowanych dominuje roślinność o charakterze ozdobnej i ma ona znaczenie głównie kompozycyjne. W przypadku terenów niezabudowanych są to albo tereny rolne albo nieużytki z całym zestawem roślinności charakterystycznej dla nieużytkowanych terenów rolnych. Zieleń wysoka (zadrzewienia)w występuje głównie na obrzeżach terenu jako form izolacji krajobrazowej dla obszarów zabudowanych.

Świat zwierzęcy

Fauna jest charakterystyczna dla terenów zurbanizowanych, poprzeplatanych zadrzewieniami i zakrzaczeniami. Najliczniej reprezentowane są owady oraz ptaki. W obrębie miasta występuje wiele zróżnicowanych biotopów związanych z różnymi typami zabudowy. Centrum miasta o zwartej, często wysokiej zabudowie i ograniczonej ilości zieleni są odpowiednikiem terenów skalistych, stąd jest prawdopodobnie zamieszkiwane przez ubogi zestaw gatunków ptaków, z których część wywodzi się z terenów górskich, które pierwotnie gniazdowały w szczelinach i na półkach skalnych, zaś inne gatunki towarzyszą osadom ludzkim od wieków. Tereny bardziej peryferyjne są zazwyczaj poprzecinane pasami i kępami zieleni przypominając swym charakterem parki i ogrody. Osiedla willowe mają bardzo urozmaiconą strukturę środowiska z bogatą zielenią zapewniającą dogodne warunki lęgowe dla ptaków. Zespoły ptaków zamieszkujące miasta podlegają silnym procesom synantropizacyjnym i podlegają ciągłym zmianom (dymówka, jerzyk, kawka, kopciuszek, mazurek, oknówka, pustulka, płomykówka, sierpówka, sokół wędrowny, sroka, wróbel).

Ponadto na terenie miasta występują tereny ruderalne czyli bardzo silnie zmienione przez człowieka m.in. wysypiska gruzu i śmieci, nasypy kolejowe, tereny przemysłowe, obszary w trakcie zabudowy. Są one często są pokryte kamieniami, gruzem, żwirem, zazwyczaj suche, ale czasem z kałużami wody, zwłaszcza w wykopach. Zwykle są pokryte specyficzną roślinnością z dominującą byliną, komosą i pokrzywami. Biotop ten przypomina swym charakterem niektóre środowiska górskie i jest zasiedlany przez nieliczną grupę gatunków ptaków (białorzytka, dzięcioł białoszyi, kopciuszek, kulczyk, kuropatwa, makolągwa, mazurek, pliszka żółta).

Poza tym na terenie miasta występują parki i ogrody, które stanowią oazy zieleni wśród terenów zurbanizowanych. Mają często mozaikowy, wielowarstwowy charakter - kępy lub płyty drzew i krzewów są poprzecinane alejami i sąsiadują z terenami otwartymi lub zabudowanymi. Skład roślinności bardzo urozmaicony, często z licznymi roślinami obcymi. Ogrody mają prostszą strukturę roślinności z dominującymi drzewami i krzewami owocowymi i żywopłotami. Skład zespołu ptaków zależy od wieku drzewostanów parków i ogrodów oraz stopnia zróżnicowania siedliska. Warunki do gniazdowania ptaków mogą być wydatnie poprawione poprzez wywieszanie budek lęgowych (słowik szary, bogatka, dzięcioł białoszyi, dzięcioł czarny, dzięcioł duży, dzięcioł zielony, dzięciołek, dzwonić, gawron, grubodziób, grzywacz, jemiołuszka, kapturka, kawka, kos, kowalik, kukułka, kulczyk, kwiczoł, makolągwa, mazurek, modraszka, muchołówka szara, muchołówka żałobna, piegża, pleszka, pójdzka, puszczyk, rudzik, sierpówka, sójka, strzyżyk, szczygieł, szpak, słowik rdzawy, uszatka, wilga, wrona, zięba, śpiewak).

Na terenach zabudowanych żyje wiele gatunków zwierząt, które przystosowały się do panujących specyficznych warunków siedliskowych. Należą do nich ściśle związane z siedzibami ludzkimi, natarczywe i nie lubiane przez człowieka myszy, szczury, karaluchy,

pluskwy czy mrówki faraona. Występowanie innych gatunków, o nieco większych wymaganiach, zależy od obecności odpowiednich siedlisk, dostarczających pokarmu i miejsc zamieszkania. Wystarczy nawet niewielki teren porośnięty przez drzewa i krzewy, by pojawiły się szpaki, kosy, sikory. Obecność rozległych parków z dużą ilością różnorodnych gatunków drzew i bogatą roślinnością zielną przyczynia się do występowania kolejnych gatunków ptaków, m.in. kowalika, rudzika, pierwiosnka, dzięciołów, pełzaczy, słowików, pokrzewek. Obecność starych, dziuplastych drzew sprzyja występowaniu puszczyka. Ssaki związane z parkami to drobne gryzonie, wiewiórki, jeże, krety, ryjówki, czasem kuny i korzystające z naturalnych dziupli nietoperze. Pokarm dla większych zwierząt stanowią rozmaite bezkręgowce. Zwykle są to najbardziej pospolite gatunki o niskich wymaganiach, takie jak ślimaki ogrodowe, kowale, mszyce, muchy. Motyle, pszczoły, trzmiele, kolorowe chrząszcze i koniki polne pojawiają się jedynie wtedy, gdy na terenach zielonych utrzymywane są fragmenty porośnięte roślinnością łąkową, koszone dopiero po przekwitnięciu kwiatów i wydaniu nasion. Odpowiednio usytuowany staw czy rzeka przyciąga kaczki, łyski, łabędzie, a także różnorodność owadów, wśród nich ważki, nartniki, wodne chrząszcze. W pobliżu wody chętnie osiedlają się płazy i niektóre gady. Aby dzikie gatunki roślin i zwierząt utrzymały się w środowisku miejskim musi istnieć sieć odpowiednio zachowanych terenów zielonych.

Chronione elementy środowiska

Na terenie opracowania nie ma zlokalizowanych obiektów i obszarów prawnie chronionych. W pobliżu obszaru planu na zachód zlokalizowany jest obszar Natura 2000 „Tarnobrzaska Dolina Wisły” oraz obszar „Puszcza Sandomierska”. Obszar planu nie posiada powiązań ekologicznych z obszarami chronionymi.

Tarnobrzaska Dolina Wisły - obszar ten w całości jest położony na terenie Kotliny Sandomierskiej. Obejmuje dolinę Wisły ograniczoną do międzywału, na odcinku od ujścia Wisłoki - poniżej Połańca, do Sandomierza. Znaczne powierzchnie wydym nadwiślańskich są pokryte roślinnością inicjującą proces sukcesji. W dolinie rzeki występują dość duże starorzecza, z wykształconą roślinnością naturalną. Na lewym brzegu rzeki Wisły dominują kompleksy łąk, a na prawym znaczne połacie nie wyciętych jeszcze lub nie zdegradowanych lasów nadrzecznych i zarośli wierzbowych. Jest to też teren, gdzie w dużej ilości oprócz cennych siedlisk przyrodniczych występują także duże ilości ptaków, dla których teren ten jest swoistym korytarzem ekologicznym. W kilku miejscach, na wzniesieniach kilkudziesięcio- metrowych występują skupiska olszy czarnej z *Asarum europaeum* w runie. Obszar cechuje duża bioróżnorodność gatunków roślin i zwierząt oraz duża różnorodność siedlisk przyrodniczych, takich jak: naturalne starorzecza z roślinnością pływającą, zanurzoną oraz z zaroślową, dużą ilością gatunków ciekawych przyrodniczo, jak np. Salwinia natans, *Trapa natans* czy *Osoka aloesowata*; skupiska łągów nadrzecznych z dużą ilością rodzimych gatunków *Populus alba* oraz *Populus nigra*, często dużych rozmiarów; łąk kośnych; zarastających wydym nadwiślańskich. Spośród siedlisk przyrodniczych, największe znaczenie mają tu: łągi nadrzeczne, łąki selernicowe oraz starorzecza. Obszar ten jest bogaty w licznie występujące tu gatunki ryb i płazów, choć jest generalnie słabo poznany i wymaga dodatkowych badań i obserwacji zwłaszcza pod kątem ptaków, ryb i płazów oraz owadów. Także siedliska z racji rozpoczętej dopiero inwentaryzacji nie są do końca poznane.

Puszcza Sandomierska - obszar położony jest w południowo-wschodniej części Polski w widłach Wisły i Sanu. Obejmuje znaczną część jednego z większych leśnych kompleksów w Polsce ciągnącego się południkowo na terenie Kotliny Sandomierskiej pomiędzy Tarnobrzegiem i Stalową Wolą na północy i Rzeszowem na południu. W przeszłości teren ten został częściowo odlesiony tworząc obecnie mozaikę lasów i terenów rolniczych. Rolnictwo pozostaje tu w dużym stopniu ekstensywne ze względu na to, że dominują piaszczyste gleby

bielicowe. Przez puszcę przepływają rzeki Łęg i Trześniówka, prawobrzeżne dopływy Wisły. Rzeką Łęg wraz z dopływami Przywrą i Zyzogą zachowały w znacznej części swój naturalny charakter. W rejonie Budy Stalowskiej znajduje się duży kompleks znaturalizowanych stawów rybnych. Mniejsze kompleksy stawów rybnych znajdują się koło miejscowości Babule i Grębów. Dominującym typem użytkowania ziemi są lasy i tereny rolnicze. W granicach proponowanego obszaru znajduje się także wiele wsi i przysiółków. Fragment północnej części obszaru, w rejonie Nowej Dęby, obejmuje tereny poligonu wojskowego. Obszar stanowi bardzo cenną ostoję wielu gatunków ptaków. Stwierdzono tu występowanie 43 gatunków ptaków z zał. I Dyrektywy Ptasiej. Obszar cenny z punktu widzenia liczebności bociana czarnego, bociana białego, ptaków drapieżnych i derkacza (powyżej 1% populacji polskiej). W przypadku kraski, podgorzałki i czapli białej obszar stanowi miejsce gniazdowania ponad 10% populacji gatunków w Polsce, jest więc jedną z kluczowych ostoi dla ich zachowania. Ponadto, obszar jest miejscem liczego występowania w okresie lęgowym świergotka polnego, lelka, dudka, dzięciołów (średniego, czarnego, białoszyjnego, zielonosiwego i zielonego), gąsiorka, skowronka borowego, trzmiełojada, jarzębatki, ortolana).

2. Stan środowiska

Powietrze atmosferyczne

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. (Dz. U. poz. 1031) przedstawiono w tabeli poniżej (tab. 1).

Tab. 1. Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]	Margines tolerancji [%] ----- [$\mu\text{g}/\text{m}^3$]				
			2010	2011	2012	2013	2014
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	-	-	-	-	-
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{c)}	-	-	-	-	-
	24 godziny	125 ^{c)}	-	-	-	-	-
	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	-	-	-	-	-
Ołów ^{f)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{c)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony PM 2,5 ^{g)}	rok kalendarzowy	25 ^{c), i)}	4	3	2	1	1
		20 ^{c), k)}	-	-	-	-	-
Pył zawieszony	24 godziny	50 ^{c)}	-	-	-	-	-

PM 10 ^{h)}	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	-	-	-	-	-
Tlenek węgla	osiem godzin ⁱ⁾	10.000 ^{c), i)}	-	-	-	-	-

c) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi; d) Suma dwutlenku azotu i tlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu; e) Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin; f) Suma metalu i jego związków w pyłe zawieszonym PM10; g) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 2,5 µm (PM2,5) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; h) Stężenie pyłu o średnicy aerodynamicznej ziaren do 10 µm (PM10) mierzone metodą wagową z separacją frakcji lub metodami uznanymi za równorzędne; i) Maksymalna średnia ośmiogodzinna, spośród średnich kroczących, obliczanych co godzinę z ośmiu średnich jednogodzinnych w ciągu doby. Każdą tak obliczoną średnią ośmiogodzinną przypisuje się dobie, w której się ona kończy; pierwszym okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1700 dnia poprzedniego do godziny 100 danego dnia; ostatnim okresem obliczeniowym dla każdej doby jest okres od godziny 1600 do 2400 tego dnia czasu środkowoeuropejskiego CET; j) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM2,5 do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2015 r. (faza I); k) Poziom dopuszczalny dla pyłu zawieszonego PM2,5 do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2020 r. (faza II).

Stan powietrza atmosferycznego na terenie opracowania zgodnie z *Roczną oceną jakości powietrza w województwie podkarpackim* (WIOŚ 2015) jest dobry. Natomiast zgodnie z powyższym opracowaniem stan jakości powietrza na terenie zurbanizowanym miasta Tarnobrzeg pod względem zawartości dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu, arsenu, ozonu, kadmu niklu i ołowiu można zaliczyć do strefy A, w której nie występują przekroczenia dopuszczalnego poziomu w powietrzu dla badanej substancji. Natomiast stężenia pyłu PM10, PM2,5 oraz benzo(a)pirenu pozwalają na zakwalifikowanie omawianego terenu do strefy C, w której zawartość badanej substancji przekracza dopuszczalny poziom.

Klimat akustyczny

Wskaźniki dotyczące dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku znajdują się w *Obwieszczeniu Ministra Środowiska z dnia 15 października 2013 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014, poz. 112). W przypadku planowania przestrzennego, które jest działaniem długookresowym zasadnym jest wykorzystywanie wskaźników długookresowych L_{DWN} i L_N , które odnoszą się do wszystkich dób w ciągu roku. Z kolei wskaźniki dobowe L_{AeqD} i L_{AeqN} wskazują hałas „chwilowy” odnotowany w danym miejscu w obrębie jednej konkretnej doby i są skutecznie stosowane w celach kontrolnych.

Tab. 2. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	64	59	50	40

Tereny domów opieki społecznej Tereny szpitali w miastach				
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny mieszkaniowo – usługowe Tereny rekreacyjno - wypoczynkowe	68	59	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys mieszkańców	70	65	55	45

Tab. 3. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN} , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia pomiarów kontrolnych w odniesieniu do jednej doby.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L_{AeqD} przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następujących	L_{AeqN} przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	61	56	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny mieszkaniowo – usługowe Tereny rekreacyjno - wypoczynkowe	65	56	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys mieszkańców	68	60	55	45

Na klimat akustyczny wpływ ma głównie hałas komunikacyjny (drogowy, kolejowy). Hałas komunikacyjny można oceniać wg subiektywnej skali uciążliwości (opracowanej przez PZH). Dla niektórych terenów poziom dopuszczalny należy do kategorii o średniej, a nawet dużej uciążliwości.

Tab. 4. Skala subiektywnej uciążliwości hałasu komunikacyjnego

Uciążliwość	L _{Aeq} [dB]
mała	< 52
średnia	52...62
duża	63.....70
bardzo duża	> 70

Na terenie Miasta Tarnobrzega pomiary hałasu były prowadzone w 2008 roku i był to hałas komunikacyjny. Badania wykonano w 4 punktach: ul. Sikorskiego (naprzeciw kotłowni), ul. Sikorskiego (na wprost internatu ZSB), ul. Wyspiańskiego (rondo), ul. Kopernika (skrzyżowanie z ul. Sikorskiego). Z analizy przeprowadzonych pomiarów hałasu wynika, że we wszystkich punktach został przekroczony dopuszczalny poziom hałasu zarówno dla pory dnia, jak i pory nocy. Równoważny poziom dźwięku A (L_{Aeq}) [dB] zawierał się w granicach 63-69 dB(A) dla pory dnia i 67dB(A) dla nocy. Zakłady produkcyjne, eksploatujące instalacje emitujące hałas, zlokalizowane w sąsiedztwie projektowanych terenów rekreacyjnych nad „Jeziołem Tarnobrzeskim”, w obrębie Tarnobrzkiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej – Podstrefa Tarnobrzeg, są zobligowane do przestrzegania warunków określonych w uzyskanych pozwoleniach zintegrowanych.

Jakość wód powierzchniowych

Na obszarze opracowania brak jest wód powierzchniowych. Przez Tarnobrzeg przepływa rzeka Wisła, której stan ekologiczny i mechaniczny uzależniony jest bardzo wielu czynników oddziałujących na całą zlewnię rzeki. W obrębie Tarnobrzega wody Wisły mają zły stan ekologiczny i jakość wód.

Do niedawna zasięgiem miejskiej kanalizacji objęty był przede wszystkim obszar zlewni w rejonie śródmieścia Tarnobrzega. Na obszarze tym kanalizacją obsługiwane są osiedla: Stare Miasto, Przywiśle, Wielopole, Siarkowiec, Piastów, Serbinów oraz Dzików. Po wybudowaniu komunalnej oczyszczalni ścieków i głównego kolektora doprowadzającego ścieki do oczyszczalni zasięgiem sieci kanalizacji sanitarnej objęto także osiedle Zakrzów. Ścieki sanitarne i deszczowe z najstarszej części zabudowy w centrum miasta w osiedlach Stare Miasto, Przywiśle i Wielopole odprowadzane są do kolektora ogólnospławnego. Pozostałe osiedla to jest Siarkowiec, Serbinów, Piastów, Dzików i Zakrzów posiadają kanalizację rozdzielczą. Przy pogodzie suchej ścieki z komory kierowane są do oczyszczalni ścieków, natomiast przy pogodzie deszczowej zatrzymywane są w zbiorniku. Przy nadmiarze ścieków istnieje możliwość przelewu do Wisły Dla zespołu zabudowy jednorodzinnej osiedla Barbórka wybudowany został lokalny system kanalizacyjny z przepompownią ścieków tłoczącą ścieki do kanalizacji w osiedlu Serbinów.

Miasto Tarnobrzeg posiada komunalną oczyszczalnię ścieków zlokalizowaną na terenie położonym na północny zachód od osiedla Zakrzów, w odległości około 6,0 km na północ od centrum miasta. Odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest rzeka Wisła. Oczyszczalnia ta zaprojektowana została jako mechaniczno-biologiczna.

Jakość wód podziemnych

Badania jakości wód wykonywane są dla czwartorzędowego poziomu wodnego w piezometrach i studniach gospodarskich w rejonie osiedli Ocice i Miechocin. Wyniki ostatnich badań wskazują na występowanie wód zaliczonych do klasy IV (wody niezadowolającej jakości) okresowo V klasy (wody złej jakości) w rejonie osiedla Miechocin i Ocice. W studniach gospodarskich w Ocicach-Kozielcu wody posiadały niezadowolającą

jakość (IV klasa). Zaliczenie wód do IV klasy, oznacza wody nie spełniające wymagań, określonych dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, nie nadają się do bezpośredniej konsumpcji, wymagają skomplikowanego uzdatniania. Wody poziomu trzeciorzędowego charakteryzują się bardzo wysoką mineralizacją, zalicza się je do pozaklasowych ze względu na wysokie stężenia wskaźników o charakterze toksycznym.

Promieniowanie jonizujące i elektromagnetyczne

Istotnym elementem uwarunkowań środowiskowych są również gazociągi wysokoprężne i stacje redukcyjne gazu, a także linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia, w tym linie najwyższych napięć. Na obszarze opracowania zlokalizowana jest sieć niskiego napięcia.

Dopuszczalne poziomy elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego, dla pól stałych oraz zmiennych o częstotliwości 50 Hz i o częstotliwości od 0,001 do 300 000 MHz zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z dnia 14 listopada 2003 r.).

Linie wysokiego napięcia powyżej 110 kV są źródłami pola elektromagnetycznego mogącego powodować przekroczenie wartości dopuszczalnych na terenach zamieszkałych. Największa wartość natężenia pola elektrycznego, jaka może wystąpić pod linią lub w jej pobliżu, zgodnie z przepisami, nie powinna przekraczać składowej elektrycznej 1 kV/m i składowej magnetycznej 60A/m. Szacuje się na podstawie badań pomiarowych, że granica strefy, w obrębie, której nie dopuszcza się do lokalizowania budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzie wynosi, co najmniej 14 m od osi linii (mierząc na poziomie 2 m npt. lub 1,6 m od krawędzi balkonu, tarasu, dachu albo ściany budynku mieszkalnego). Ostatecznie o zachowaniu norm rozstrzygać powinny stosowne pomiary.

Prawo ochrony środowiska nie ustala obowiązku uzyskania pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych przez linie i stacje elektroenergetyczne o napięciu znamionowym 110 kV lub wyższym, oraz przez instalacje radiokomunikacyjne (telefonii komórkowej), radionawigacyjne i radiolokacyjne, których równoważna moc promieniowana izotropowo jest równa lub przekracza 15W, generujące pola o częstotliwościach od 30kHz do 30 GHz.

Potencjalnym źródłem emisji promieniowania elektromagnetycznego mogą być stacje bazowe telefonii komórkowej. Rozkład pola w terenie wokół stacji bazowych był przedmiotem pomiarów wykonywanych w wielu krajach i w różnych warunkach. Wyniki tych badań wskazują, że intensywność promieniowania MF wokół stacji bazowych jest bardzo niewielka i wynosi zwykle poniżej 1 mW/m².

W ocenie specjalistów, stacje bazowe telefonii komórkowej nie przedstawiają problemu z punktu widzenia oddziaływania na stan zdrowia ludności i na środowisko.

Również w Polsce wykonano wiele pomiarów natężenia pól MF w otoczeniu stacji bazowych, zarówno zlokalizowanych na dachach budynków, jak i na specjalnych wieżach. Zmierzone wartości na zewnątrz budynków i w mieszkaniach wahały się w granicach 0,1 – 0,5 mW/m² (0.0001 – 0.0005 W/m²), a więc 200 – 1000 razy mniej niż dopuszczalna w Polsce norma. Nawet na balkonach w budynkach zlokalizowanych naprzeciw stacji bazowych na dachu sąsiedniego budynku natężenie pola nie przekraczało 1 mW/m² (0.001 W/m²).

Tab. 5. Natężenia pól mikrofalowych 900 MHz i 1800 MHz w okolicy anten stacji bazowych telefonii komórkowej (na podstawie 10 protokółów pomiarowych wykonanych w Polsce).

Lokalizacja punktu pomiarowego	Pole elektryczne (V/m)		Gęstość strumienia energii (W/m ²)	
	Srednia wartość zmierzona	Maksymalna wartość zmierzona	Srednia wartość zmierzona	Maksymalna wartość zmierzona
Na dachu, 5 m. od anten	0.60	1.0	0.0005	0.001
Na dachu, 10 m. od anten	0.30	0.80	0.0002	0.0006
Mieszkanie pod masztem antenowym	0.09	0.25	0.0001	0.0002
Mieszkanie w bloku naprzeciwko stacji bazowej	0.02	0.33	<0.0001	0.0003
Balkon mieszkania w bloku naprzeciwko stacji bazowej	0.30	0.60	0.0002	0.0005
Teren otwarty, 50 m. od anten stacji bazowej	0.03	0.30	0.0001	0.0002
Teren otwarty, 100 m. od anten stacji bazowej	0.01	0.12	< 0.0001	0.0001

W związku z potencjalnym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych pochodzącym od linii elektroenergetycznych w planowaniu zabudowy zaleca się przestrzeganie przepisów odrębnych dotyczących lokalizowania linii energetycznych oraz dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Przez obszar opracowania nie przebiegają linie energetyczne mogące stanowić uciążliwości dla mieszkańców.

3. Uwarunkowania ekofizjograficzne

W celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska zagospodarowania oraz ograniczenia lub eliminacji niekorzystnych dla środowiska działań zaleca się uwzględnienie następujących ograniczeń i uwarunkowań wynikających z walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenów opracowania oraz obowiązujących przepisów odrębnych i szczegółowych:

- nie zaleca się lokalizacji przedsięwzięć powodujących znaczne obciążenie środowiska, w tym przekroczenia dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń środowiska, w przypadku lokalizacji inwestycji mogących wywoływać uciążliwości należy sporządzić raport oddziaływania na środowisko;
- w zakresie ochrony przed hałasem zaleca się stosowanie pasów zieleni izolacyjnej oraz ekranów akustycznych (tylko w uzasadnionych przypadkach) wzdłuż istniejących oraz planowanych dróg, sąsiadujących z terenami zabudowy mieszkaniowej dla których stwierdzone zostanie przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu;
- zaleca się wskazanie terenów mieszkaniowych, mieszkaniowo-usługowych, rekreacyjnych i usługowych (edukacja, opieka społeczna, szpitale) objętych ochroną akustyczną;
- zaleca się zachowanie istniejących zadrzewień wzdłuż ulic;
- zaleca się wprowadzenie zakazu lokalizacji składowisk i zakładów utylizacji odpadów z uwagi na niesprzyjające warunki geologiczne – gruntowe i hydrogeologiczne;
- w zakresie gospodarki ściekowej docelowo powinien obowiązywać zorganizowany sposób odprowadzania ścieków i pełnoprofilowe ich oczyszczanie z uwagi na wrażliwe cechy środowiska gruntowo – wodnego;
- wody opadowe z nawierzchni terenów komunikacyjnych i utwardzonych, potencjalnie zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być podczyszczone na terenie inwestora, przed odprowadzeniem ich do odbiornika;

- zaleca się wzmocnienie zieleni przyulicznej z możliwością realizacji nasadzeń alejowych. W przypadku realizacji nowych dróg zaleca się nasadzenia o charakterze alejowym drzewami odpowiednimi dla warunków siedliskowych;
- kształtowanie układu funkcjonalno – przestrzennego musi uwzględniać zachowanie lokalnego systemu powiązań przyrodniczych i jego zewnętrznych połączeń;
- wskazane jest stosowanie w obrębie zabudowy zorganizowanych systemów zaopatrzenia w ciepło albo indywidualnych systemów grzewczych wykorzystujących urządzenia o wysokiej sprawności grzewczej i niskiej emisyjności w celu ograniczenia emisji niskiej;
- dla terenów zabudowy powinno się określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej.

IV. ANALIZA USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU

1. Ustalenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia zmiany planu znajdują się w 4 rozdziałach zawierających: **postanowienia ogólne** (rozdz. I), **ustalenia ogólne obowiązujące na całym obszarze objętym planem** (rozdz. II), **ustalenia szczegółowe** (rozdz. III) oraz **ustalenia końcowe** (rozdz. IV).

W **rozdziale I** zawarto **postanowienia ogólne**, w których znajdują się informacje dotyczące określeń stosowanych w uchwale planu, oznaczeń graficznych stosowanych na rysunku zmiany planu oraz kategoriach przeznaczenia terenu. Na rysunku planu stosuje się oznaczenia graficzne, które są obowiązującymi ustaleniami zmiany planu: granica obszaru objętego planem, linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, nieprzekraczalne linie zabudowy, wskazane w wybranych miejscach wymiary (w metrach): odległości linii zabudowy od linii rozgraniczającej tereny, szerokości terenów dróg oraz przeznaczenia terenów. Następujące oznaczenia terenów wynikają z przepisów odrębnych: granica złoża *Machów II (otworówka) S5350* oraz strefy kontrolowane od gazociągu. Pozostałe oznaczenia graficzne przedstawione na rysunku planu mają charakter informacyjny.

W **rozdziale II** w zakresie **zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego** ustala się obowiązek stosowania rozwiązań mających na celu minimalizację uciążliwości spowodowanych prowadzeniem działalności gospodarczej w celu ochrony powietrza atmosferycznego, gleb, wód gruntowych oraz klimatu akustycznego. W myśl przepisów o ochronie środowiska przed hałasem, dla terenów oznaczonych symbolami: 1MW, ustala się standardy akustyczne jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, 1Uo ustala się standardy akustyczne jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. Ustala się zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej i dróg. Na terenach obowiązuje zakaz składowania odpadów w tym złomu, za wyjątkiem magazynowania tymczasowego, zgodnie z przepisami ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. oraz gminnymi przepisami porządkowymi. Ponadto obowiązuje zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień przydrożnych, za wyjątkiem działań wynikających z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego. Ustala się obowiązek ograniczenia uciążliwości powodowanych działalnością do granic działki.

W zakresie **zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków** nie wprowadza się ustaleń ze względu na brak występowania na obszarze planu.

W zakresie **granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych**, ustala się, że dla granic złoża „Machów II (otworówka) S5350”, obowiązują przepisy odrębne, a dla stref kontrolowanych od gazociągu obowiązują przepisy odrębne.

W zakresie **szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy**, ustala się zakaz zabudowy na terenach 1Z-3Z.

Ustala się również zasady obsługi w **zakresie infrastruktury technicznej**: dla urządzeń i budowli infrastruktury technicznej ustala się możliwość lokalizowania na wszystkich terenach, w tym poza określonymi w planie liniami zabudowy – o ile nie narusza to przepisów odrębnych, dla urządzeń i budowli infrastruktury technicznej nie obowiązują ograniczenia wynikające z ustalonych parametrów zabudowy. W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną: dopuszcza się budowę, przebudowę i rozbudowę sieci elektrycznych, dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych wbudowanych w budynki przeznaczone

na inne funkcje oraz wolnostojących z zapewnionym dostępem do drogi publicznej. W zakresie usług telekomunikacyjnych ustala się następujące zasady zaopatrzenia w sieć teletechniczną: z istniejącej i projektowanych sieci telekomunikacyjnej, dopuszcza się przebudowę i rozbudowę istniejących linii napowietrznych oraz ich wymianę na sieć kablową. W zakresie zaopatrzenia w gaz: dopuszcza się budowę, przebudowę i rozbudowę sieci gazowej, dopuszcza się lokalizowanie zbiorników na gaz do celów grzewczych i technologicznych, o ile nie narusza to przepisów odrębnych. W zakresie zaopatrzenia w ciepło: dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłej, dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło z kolektorów słonecznych oraz innych alternatywnych źródeł ciepła lub indywidualnych kotłowni o sprawności energetycznej nie mniejszej niż 75%. W zakresie zaopatrzenia w wodę: dopuszcza się budowę, przebudowę i rozbudowę sieci wodociągowej, dopuszcza się korzystanie z indywidualnych ujęć wody wyłącznie do czasu rozbudowy gminnej sieci wodociągowej, dopuszcza się zachowanie istniejących studni kopanych i płytkich studni wierconych jako źródła wody dla celów porządkowych i gospodarczych, niezależnie od zasilania z sieci wodociągowej należy przewidzieć na wypadek awarii, zapewnienie ciągłości dostaw wody pitnej ze źródeł zastępczych dla ludności cywilnej oraz wody do celów przeciwpożarowych, zgodnie z przepisami odrębnymi, dopuszcza się realizację hydrantów przeciwpożarowych. W zakresie odprowadzania ścieków: dopuszcza się budowę, przebudowę i rozbudowę rozdzielczej sieci kanalizacji sanitarnej, obowiązek odprowadzania ścieków do oczyszczalni ścieków poprzez zbiorczą rozdzielczą sieć kanalizacji sanitarnej, w przypadku ścieków, które mogą wpływać negatywnie na stan sieci kanalizacyjnej ustala się nakaz ich podczyszczania przed odprowadzeniem do zbiorczej sieci kanalizacyjnej, z uwzględnieniem przepisów odrębnych. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych: dopuszcza się budowę, przebudowę i rozbudowę sieci kanalizacji deszczowej, dopuszcza się odprowadzanie nie zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych do gruntu, zakazuje się odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji sanitarnej. Każdy teren, na którym może dojść do zanieczyszczenia gruntu substancjami ropopochodnymi lub innymi substancjami chemicznymi, należy utwardzić i skanalizować, a pozostałe ścieki odprowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi. W zakresie gospodarowania odpadami ustala się zasadę wstępnej segregacji odpadów i usuwanie ich zgodnie z zasadami przyjętymi na terenie gminy.

W zakresie **systemu komunikacji** ustala się: podstawowy układ drogowy stanowią drogi publiczne oznaczone symbolami: 1KDG i 1KDD, powiązane z drogami zlokalizowanymi poza granicami planu miejscowego, obsługę komunikacyjną terenów objętych planem z przyległych dróg publicznych. Ustala się obowiązek zapewnienia miejsc postojowych dla samochodów, na własnej działce w granicach terenu, na którym lokalizowana jest nowa inwestycja. W przypadku łączenia funkcji miejsca postojowe sumują się. Ustala się obowiązek zapewnienia na własnej działce w granicach terenu, na którym lokalizowana jest nowa inwestycja, miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce na każde rozpoczęte 10 miejsc postojowych. W obszarach dwór ustala się obowiązek zapewnienia miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W **rozdziale III** w ramach **ustaleń szczegółowych** znajdują się przeznaczenia dla terenów.

Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej - 1MW, na którym dopuszcza się jako uzupełniające garaże, usługi nieuciążliwe w parterach budynków, dojazdy o szerokości minimalnej 6 m, miejsca postojowe, parkingi, place zabaw, zieleń urządzona wraz z infrastrukturą rekreacyjną i małą architekturą oraz ciągi piesze, rowerowe i utwardzone place. Ustala się: wysokość zabudowy na nie więcej niż 27 m, liczbę kondygnacji nie więcej niż 9,

włącznie z poddaszem użytkowym, powierzchnię zabudowy nie większą niż 55% powierzchni działki budowlanej, przy wskaźnikach intensywności zabudowy - minimalnym - 0,1 - maksymalnym – 5,0 oraz powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 25% powierzchni działki budowlanej.

Teren usług oświaty - 1Uo, na którym dopuszcza się jako uzupełniające usługi publiczne, usługi nieuciążliwe, hale i boiska sportowe, place zabaw, zieleń urządzona wraz z infrastrukturą rekreacyjną i małą architekturą, dojazdy, ciągi piesze, rowerowe i utwardzone place. Ustala się: wysokość zabudowy nie większą niż 15 m, liczbę kondygnacji nie większą niż 2, powierzchnię zabudowy nie większą niż 65% powierzchni działki budowlanej, wskaźniki intensywności zabudowy - minimalny – 0,1 -maksymalny –1,3 oraz powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 30% powierzchni działki.

Tereny usług obsługi komunikacji - 1UKS, 2UKS, na których dopuszcza się stacje paliw, utwardzone parkingi terenowe oraz jako uzupełniające usługi nieuciążliwe, myjnie samochodowe, zieleń urządzoną, ciągi piesze i obiekty małej architektury. Ustala się: wysokość zabudowy nie większa niż 8 m, liczbę kondygnacji nie większą niż 2, powierzchnię zabudowy nie większą niż 50% powierzchni działki budowlanej, wskaźniki intensywności zabudowy - minimalny – 0,1 - maksymalny – 1,0 oraz powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 10% powierzchni działki budowlanej.

Teren usług obsługi komunikacji - 3UKS, na którym dopuszcza się dworce kolejowe i autobusowe, obiekty związane z obsługą podróżnych, zabudowę usługową oraz jako uzupełniające place, utwardzone parkingi, zieleń urządzoną, ciągi piesze i obiekty małej architektury. Ustala się: wysokość zabudowy nie większa niż 15 m, liczba kondygnacji nie więcej niż 3, powierzchnię zabudowy nie większą niż 45% powierzchni działki budowlanej, wskaźnik intensywności zabudowy - minimalny – 0,1 - maksymalny – 1,35 oraz powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 15% powierzchni działki budowlanej.

Teren usługowo-produkcyjny - 1U/P, na którym dopuszcza się usługi nieuciążliwe oraz jako uzupełniające garaże i zabudowę gospodarczą, obiekty i usługi z zakresu obsługi komunikacji, warsztaty samochodowe, miejsca postojowe, parkingi, zabudowę mieszkaniową, zieleń urządzoną wraz z małą architekturą, ciągi piesze, rowerowe i utwardzone place. Ustala się możliwość realizacji zabudowy mieszkaniowej wyłącznie, jako mieszkanie dla właściciela lub mieszkania służbowe w istniejących budynkach. Ustala się: wysokość budynków nie większa niż 8 m, wysokość budowli nie większa niż 18 m, liczbę kondygnacji nie większą niż 2, powierzchnię zabudowy nie większą niż 75% powierzchni działki budowlanej, wskaźniki intensywności zabudowy - minimalny - 0,1 -maksymalny –1,5 oraz powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 25% powierzchni działki budowlanej.

Teren rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² - 1UC, na którym dopuszcza się obiekty handlu hurtowego i detalicznego, magazyny i usługi oraz jako uzupełniające obiekty i usługi z zakresu obsługi komunikacji, dojazdy o szerokości minimalnej 6 m, miejsca postojowe, parkingi, zieleń urządzoną wraz z małą architekturą, ciągi piesze, rowerowe i utwardzone place. Ustala się wysokość budynków nie większą niż 12 m, liczbę kondygnacji nie większą niż 2, powierzchnię zabudowy nie większą niż 65% powierzchni działki budowlanej, wskaźniki intensywności zabudowy - minimalny - 0,1 - maksymalny - 1,3 oraz powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 15% powierzchni działki budowlanej.

Tereny zieleni nieurządzonej - 1Z – 3Z, na których dopuszcza się jako uzupełniające zieleń izolacyjną, zieleń urządzoną, obiekty małej architektury, ciek i oczka wodne, ciągi piesze, rowerowe oraz dojazdy. Ustala się powierzchnię biologicznie czynną nie mniejszą niż 80% terenu oraz zakaz grodzenia terenów.

Teren drogi publicznej klasy głównej - 1KDG, na którym w ramach linii rozgraniczających drogi, dopuszcza się lokalizację jezdni, chodników, ścieżki rowerowej, zieleni przyulicznej i oznakowań służących regulacji i zapewnieniu bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Teren drogi publicznej klasy dojazdowej - 1KDD, na którym w ramach linii rozgraniczających drogi, dopuszcza się lokalizację jezdni, chodników, ścieżki rowerowej, zieleni przyulicznej i oznakowań służących regulacji i zapewnieniu bezpieczeństwa ruchu drogowego.

W **rozdziale IV** znajdują się **przepisy końcowe** w ramach, których powierza się wykonanie uchwały Prezydentowi Miasta Tarnobrzeg.

2. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko

Obszar opracowania to większości tereny zainwestowane. Na obszarze planu znajduje się łącznik drogi wojewódzkiej nr 871 (ul. Sienkiewicza) z ul. Dworcową mający rangę drogi głównej. W północno-zachodniej części planu znajduje się stacja paliw oraz sklep wielkopowierzchniowy z materiałami budowlanymi. Wzdłuż ul. Sienkiewicza (poza granicami planu) znajdują się ponadto usługi oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Z kolei wzdłuż ul. 11 Listopada (również poza granicami planu) znajduje się zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. W centralnej części obszaru znajduje się kompleks budynków należących do Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1. Na pozostałym obszarze występują tereny zieleni nieurządzonej, głównie niskiej, z pewną ilością zadrzewień.

Ustalenia planu potwierdzają istniejące zagospodarowanie oraz wprowadzają na tereny niezabudowane możliwość realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w sąsiedztwie już istniejącej zabudowy oraz zabudowy usług oświaty na terenach bezpośrednio przylegających do terenu szkoły. Ponadto we wschodniej części planu przeznacza się tereny na lokalizację obiektów związanych z obsługą komunikacji – w jednym przypadku jest to projektowana stacja paliw a w drugim miejsce na rozwój dworca autobusowego. Ponadto na obszarze planu wyznacza się tereny zieleni izolacyjnej dla obszarów usług oświaty i terenów związanych z obsługą komunikacji.

Na obszarze planu tereny stacji paliw i handlu wielkopowierzchniowego, potencjalnie uciążliwe, graniczą z terenami zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. W zakresie ograniczenia potencjalnych uciążliwości związanych z działalnością prowadzoną na tych terenach (przede wszystkim związanych z emisją hałasu, wibracji i pól elektromagnetycznych) zastosowanie mają przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z art. 144 tej ustawy, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Ma to swoje odzwierciedlenie w ustaleniach planu ponieważ stwierdza się że należy stosować rozwiązania mające na celu minimalizację uciążliwości spowodowanych prowadzeniem działalności gospodarczej w celu ochrony powietrza atmosferycznego, gleb, wód gruntowych oraz klimatu akustycznego. Ponadto na obszarze planu ustala się zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz obowiązek ograniczenia uciążliwości powodowanych działalnością do granic działki. Pozostałe tereny aktywności gospodarczej zlokalizowane są w oddaleniu od terenów mieszkaniowych i dodatkowo oddzielone są od nich terenami usług oświaty, dlatego ich bezpośredni wpływ na jakość życia mieszkańców Bedzie ograniczony lub wyeliminowany. Ponadto dla obszarów mieszkaniowych, ale także związanych z usługami oświaty ustalono w planie miejscowym standardy akustyczne zgodnie z przepisami odrębnymi. Dodatkowym zabezpieczeniem jakości środowiska dla tych obszarów maja być także wyznaczone w planie tereny zieleni izolacyjnej. Pasma takiej zieleni powinny być

odpowiednio szerokie, aby w skuteczny sposób minimalizować negatywny wpływ hałasu. Dodatkowo zieleń pochłaniać będzie niektóre zanieczyszczenia atmosferyczne.

W celu poprawy jakości powietrza atmosferycznego w ekofizjografii zaleca się wykorzystanie do ogrzewania budynków zorganizowanych systemów ogrzewania lub indywidualnych urządzeń grzewczych działających na proekologiczne paliwa oraz zastosowanie urządzeń o wysokiej sprawności i niskiej emisyjności oraz wykorzystanie źródeł energii odnawialnej. Dla ochrony powietrza atmosferycznego istotne znaczenie ma sposób ogrzewania budynków. Na obszarze planu dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej ale także odnawialnych źródeł energii jak kolektory słoneczne czy z indywidualnych kotłowni ale o wysokiej sprawności energetycznej. Preferowane jest do tego celu wykorzystanie gazu. W celu poprawy jakości atmosfery korzystne będzie stosowanie do ogrzewania proekologicznych, niskoemisyjnych mediów grzewczych lub podłączenie nowych obiektów do zcentralizowanej sieci ciepłowniczej zamiast tworzenia punktowych instalacji indywidualnych. Korzystnie ocenia się możliwość pozyskiwania energii cieplnej z odnawialnych źródeł energii.

W celu ochrony jakości wód powierzchniowych i podziemnych w ekofizjografii zaleca się wprowadzenie zorganizowanego sposobu odprowadzania ścieków i wód opadowych oraz pełnoprofilowego ich oczyszczania. Obowiązek odprowadzania ścieków do kanalizacji sanitarnej nakłada art. 5 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którym właściciel nieruchomości musi przyłączyć nieruchomość do istniejącej sieci kanalizacyjnej. Teren opracowania posiada możliwość przyłączenia do sieci kanalizacyjnej. Ustalenia planu potwierdzają obowiązek odprowadzania ścieków do oczyszczalni ścieków poprzez zbiorczą rozdzielczą sieć kanalizacji sanitarnej. Ponadto w przypadku ścieków, które mogą wpływać negatywnie na stan sieci kanalizacyjnej ustala się nakaz ich podczyszczania przed odprowadzeniem do zbiorczej sieci kanalizacyjnej.

W zakresie odprowadzania wód z terenów utwardzonych (np. parkingów, ulic) obowiązuje usunięcie z wód opadowych i roztopowych substancji określonych w przepisach odrębnych, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji deszczowej lub do odbiornika (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego). W ustaleniach planu dopuszcza się budowę, przebudowę i rozbudowę sieci kanalizacji deszczowej oraz odprowadzanie nie zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych do gruntu. Jednocześnie zakazuje się odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji sanitarnej. Każdy teren, na którym może dojść do zanieczyszczenia gruntu substancjami ropopochodnymi lub innymi substancjami chemicznymi, należy utwardzić i skanalizować, a pozostałe ścieki odprowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalenia te w pełni realizują wymogi ustawowe.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego ustala się, że tereny objęte opracowaniem planu, są objęte ochroną przed hałasem zgodnie z przepisami odrębnymi. Najważniejszym zapisem z punktu widzenia środowiska przyrodniczego jest zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień przydrożnych, za wyjątkiem działań wynikających z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz wprowadzenie terenów zieleni izolacyjnej w miejscach występowania zadrzewień. Pozwoli to zachować w większości istniejące zadrzewienia.

3. Analiza i ocena wpływu na poszczególne komponenty środowiska we wzajemnym powiązaniu

Wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

Ustalenia planu mogą spowodować ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych i zmniejszenie przestrzeni produkcyjnej gleb oraz częściowo nieodwracalne przekształcenia

rzeźby terenu. Przekształcenia w morfologii terenu obejmować będą wykopy pod fundamenty budynków oraz prace inżynierskie polegające wyrównaniu terenów i utworzeniu nasypów z gruntów antropogenicznych. Zakres i charakter przekształceń znany będzie na etapie przygotowywania projektów budowlanych dotyczących poszczególnych inwestycji. Przekształcenia te będą trwałe i w większości nieodwracalne. Obszar zmiany planu położony jest w większości na terenie płaskim, o korzystnych warunkach geotechnicznych gdzie ewentualne prace ziemne będą niezauważalne. W większości jednak lokalizacja obiektów mieszkaniowych czy usługowych przebiegać będzie na terenach zdegradowanych antropogenicznie, dlatego wprowadzenie zabudowy nie będzie powodować negatywnego wpływu na środowisko. Rozwój zabudowy wraz z miejscami postojowymi i systemem komunikacji mogą spowodować możliwość pojawienia się lokalnych ognisk zanieczyszczeń gruntów substancjami ropopochodnymi oraz osadami. Uciążliwości tego typu powinny być jednak bardzo niewielkie i nie będą czynnikami zmieniającymi właściwości wód gruntowych na terenie gminy.

Nie prognozuje się znacząco negatywnego wpływu ustaleń projektu planu na przestrzeń produkcyjną gleb. Przekształcenia rzeźby terenu, w kontekście już zmienionej antropogenicznie będą nieznaczne i nie będą prowadzić do degradacji krajobrazu.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Planowana zabudowa będzie wiązała się z przebywaniem na tym terenie pewnej liczby osób (zamieszkiwanie, obiekty usługowe). Zabudowa będzie źródłem ścieków komunalnych oraz wód opadowych. Ustalenia planu zobowiązują do odprowadzania ścieków i wód opadowych i roztopowych do kanalizacji sanitarnej i deszczowej. Ponadto czyste wody opadowe mogą być odprowadzane do gruntu. Zabudowa i zabetonowanie części terenu ogranicza możliwość zasilania wód gruntowych, a jednocześnie przyczynia się do zwiększenia przepływu w okolicznych ciekach. Planowane zagospodarowanie nie narusza przebiegu cieków powierzchniowych. Szczególne znaczenie dla ochrony wód powierzchniowych i podziemnych będzie miało skanalizowanie obszaru planu. Zgodnie z przepisami odrębnymi, zanieczyszczone wody opadowe i roztopowe pochodzące z powierzchni uszczelnionych (dróg, parkingów, placów itp.) będą zbierane w system kanalizacji deszczowej. Ocenia się, że przyjęte w projekcie planu rozwiązania nie powinny tworzyć przeszkody dla osiągnięcia wyznaczonych celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych. Rozwiązania regulujące gospodarkę wodno-ściekową należy uznać za skuteczne, możliwe do spełnienia i sprzyjające osiągnięciu wyznaczonych celów środowiskowych. Najkorzystniejszym przyjętym rozwiązaniem jest wyposażenie terenów w system kanalizacji i odprowadzanie zanieczyszczonych wód do oczyszczalni ścieków. Sposób odprowadzania i oczyszczania wód opadowych i roztopowych z powierzchni utwardzonych (w szczególności dróg) gwarantują przepisy szczególne.

Nie prognozuje się znacząco negatywnego oddziaływania ustaleń planu na środowisko wodne. Ustalenia planu ograniczają potencjalne uciążliwości zabudowy na środowisko wodne wprowadzając zorganizowany system odprowadzania ścieków i wód opadowych.

Wpływ na powietrze atmosferyczne

Planowane zagospodarowanie wprowadzi na obszar planu ograniczoną ilość nowych obiektów budowlanych, z których emisja do atmosfery może być zauważalna. Uciążliwe mogą być emisje z lokalnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi bez zachowania należytych parametrów urządzeń grzewczych lub wykorzystywania niewłaściwego paliwa, dlatego ustalenia planu nakazują dostawę ciepła z sieci ciepłej oraz z kolektorów słonecznych oraz innych alternatywnych źródeł ciepła lub indywidualnych

kotłowni o sprawności energetycznej nie mniejszej niż 75%. W niesprzyjających warunkach atmosferycznych możliwe jest okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych. Dodatkowym czynnikiem emitującym zanieczyszczenia do atmosfery będzie ruch kołowy na istniejących i planowanych trasach komunikacyjnych. Trudno jest jednak jednoznacznie oszacować wielkość tego wpływu na stan powietrza atmosferycznego w obszarze planu. W kontekście pochłaniania zanieczyszczeń korzystne są zapisy o wyznaczeniu terenów zieleni izolacyjnej. Zieleń wysoka pochłaniać będzie dwutlenek węgla i wytwarzać czysty tlen, co pozytywnie wpłynie na jakość powietrza atmosferycznego. Korzystny wpływ na jakość powietrza atmosferycznego ma rozwój energetyki odnawialnej. Pozyskiwanie energii ze źródeł odnawialnych, które zastępować będzie energetykę konwencjonalną, przyczyni się do zmniejszenia emisji szkodliwych gazów i pyłów do atmosfery (w szczególności dwutlenku węgla).

Nie prognozuje się znacząco negatywnego wpływu na jakość powietrza ustaleń projektu planu. Lokalne i okresowe przekroczenie poziomów głównych zanieczyszczeń będzie wynikiem prowadzonej działalności gospodarczej, zamieszkiwania i ruchu drogowego.

Wpływ na klimat akustyczny

Źródłem hałasu będą tereny komunikacji zlokalizowane głównie poza granicami planu, a także tereny aktywności gospodarczej, w tym stacje paliw, handlu wielkopowierzchniowego i usługowo-produkcyjne. Dla zabudowy mieszkaniowej i usług oświaty wprowadzono standardy akustyczne. Na obszarze planu nie wprowadza się czynnych form ochrony akustycznej (np. w postaci ekranów akustycznych) co jest rozwiązaniem korzystnym z punktu widzenia estetyki przestrzeni miejskiej. Ponadto wzdłuż głównego ciągu komunikacyjnego jakim jest ul. Sienkiewicza zlokalizowane są tereny niechronione akustycznie. Realizacja ustaleń planu, czyli budowa a potem użytkowanie zabudowy o charakterze mieszkaniowym i usługowym będzie generować dodatkowy ruch samochodowy, co związane jest ze zwiększoną emisją hałasu i pogorszeniem standardu klimatu akustycznego wzdłuż ulic dojazdowych. Jego wartości nie powinny jednak przekraczać dopuszczalnych poziomów i nie powinny stanowić uciążliwości dla mieszkańców.

Prognozuje się utrzymanie dopuszczalnych standardów akustycznych dla zabudowy mieszkaniowej i usług oświaty. Planowana zabudowa usługowo – produkcyjna nie będzie stanowić uciążliwości dla otaczających terenów mieszkaniowych i edukacji. Nie przyczyni się także do wzrostu uciążliwości całych obszarów zurbanizowanych. Niewielkie przekroczenia hałasu powinny mieć charakter okresowy i lokalny.

Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy oraz obszary chronione w tym Natura 2000

Na terenie opracowania nie ma zlokalizowanych obiektów i obszarów prawnie chronionych. W odległości ok. 2 km na zachód zlokalizowany jest obszar Natura 2000 „Tarnobrzaska Dolina Wisły”, a 3 km na wschód obszar Natura 2000 „Puszcza Sandomierska”. Na obszarze planu nie stwierdzono występowania cennych przyrodniczo siedlisk roślinnych i zwierzęcych będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Planowane zmiany użytkowania terenów polegać będą na przekształceniu części terenów niezagospodarowanych w zurbanizowaną. W przestrzeni pojawią się obszary zabudowane, a wraz z nimi tereny zieleni urządzonej. Wyposażenie terenów zurbanizowanych w powierzchnie zielone umożliwiają zapisy mówiące o obowiązku pozostawienia minimalnych powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych. Zieleń ta jednak prawdopodobnie charakteryzować się będzie niewielkimi wartościami przyrodniczymi i

będzie pełnić jedynie funkcje ozdobne. Zagrożona wycinką może być zieleń kolidująca z planowaną zabudową i projektowanymi szlakami komunikacyjnymi. Nie jest jednak wykluczone, że istniejąca zieleń może zostać wykorzystana do kształtowania zieleni urządzonej lub przydrożnej na poszczególnych terenach, tym bardziej, że ustalenia planu zakazują wycinki drzew niekolidujących z inwestycjami oraz wprowadzają tereny zieleni izolacyjnej m. in. w rejonie występowania zadrzewień. Planowane tereny zainwestowane nie ingerują w miejsca o istotnych walorach przyrodniczych.

Nie prognozuje się bezpośredniego wpływu na różnorodność biologiczną ustaleń planu. Nie prognozuje się negatywnego wpływu na zachowanie siedlisk roślinnych. Pośrednio może wystąpić presja antropogeniczna przebywających na terenie ludzi (wydeptywanie, niszczenie, zrywanie, etc.). Nie prognozuje się znacznego negatywnego wpływu ustaleń zmiany planu na faunę. Wprowadzenie zabudowy i presja antropogeniczna może wpływać na przemieszczenia migracyjne części zwierząt w inne rejony.

Wpływ na klimat lokalny

Planowana zabudowa będzie miała nieznaczny wpływ na modyfikację klimatu lokalnego, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Zabudowa mieszkaniowa i usługowo-produkcyjna oraz utwardzenie części terenu nie powinna ograniczać przewietrzania oraz nie będzie prowadzić do rozwoju wyspy ciepła. Przyszłe zagospodarowanie terenu nie powinno wpłynąć modyfikująco na klimat lokalny. Zakres przestrzenny zmian charakteru klimatu miejscowego obejmować będzie planowane tereny zabudowy. W najbliższym sąsiedztwie budynków, terenów utwardzonych oraz terenów komunikacji spodziewać się będzie można wzrostu średnich temperatur oraz spadku wilgotności powietrza.

Nie prognozuje się zmian klimatu lokalnego.

Wpływ na krajobraz, zabytki i zasoby naturalne

Na obszarze objętym opracowaniem zachowuje się istniejące budynki wraz z towarzyszącymi im obiektami infrastruktury technicznej. Definiuje się gabaryty nowych obiektów, wielkości działek wraz ze wskaźnikami intensywności zabudowy i powierzchni biologicznie czynnej. Ustalenia planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zapewniają utrzymanie skali zabudowy (ograniczenie wysokości zabudowy), charakteru zabudowy. Stwarza to możliwość harmonijnego zagospodarowania całego obszaru, co korzystnie wpływa na walory krajobrazowe. W ustaleniach zmiany planu znalazło się szereg zapisów chroniących walory krajobrazowe i kulturowe tych obszarów (udział terenów zabudowanych, wysokość zabudowy). Planowana zabudowa będzie nawiązywać do istniejących w sąsiedztwie obiektów budowlanych. Nie będzie stanowić dominant krajobrazowych zaburzających osie widokowe.

Wpływ na zdrowie ludzi

Rozwój zabudowy mieszkaniowo - usługowo - produkcyjnej zwiększy zasięg uciążliwości z tym związany (m.in. emisje zanieczyszczeń powietrza, emisje hałasu, ograniczenie powierzchni otwartych i terenów zieleni) i zwiększy także liczbę użytkowników, którzy mogą być narażeni na te uciążliwości. Zmiana warunków zamieszkiwania może mieć pewien wpływ na zdrowie ludzi. Wprawdzie o zdrowiu człowieka decyduje dużo innych uwarunkowań i osobnicza odporność na choroby, ale np. zaburzenie snu w wyniku uciążliwego hałasu, trwające przez długi czas, może odbić się na kondycji zdrowotnej mieszkańców i ludzi wypoczywających. Warunki zamieszkiwania na terenie zmiany planu będą korzystne dla ludzi a ewentualne uciążliwości będą nieznaczne. Zgodnie z ustaleniami planu zakazuje się na tym obszarze możliwość realizacji inwestycji i

obiektów mogących w sposób znacząco negatywny wpłynąć na środowisko życia i zdrowie mieszkańców. Jakość środowiska i warunki zamieszkiwania nie powinny ulec niekorzystnym przekształceniom o charakterze znaczącym. W pewnym stopniu warunki zamieszkiwania może pogorszyć nadmierne emisja zanieczyszczeń atmosferycznych z sektora komunalnego. Przyjęte w projekcie zmiany planu rozwiązania z zakresu rozbudowy infrastruktury technicznej oraz zasad korzystania ze środowiska przyczynią się do podniesienia standardu życia mieszkańców.

4. Stan środowiska na obszarach przewidywanego znaczącego oddziaływania ustaleń dokumentu

Na obszarze zmiany planu nie przewiduje się realizacji inwestycji, które w sposób znacząco negatywny oddziaływałyby na stan środowiska przyrodniczego. Na obszarze opracowanie nie stwierdzono terenów o znaczącym oddziaływaniu na środowisko. Planowane nowe zagospodarowanie nie będzie powodować znaczących zmian w jakości środowiska na terenie miasta oraz na samym terenie planu. Potencjalne uciążliwości mieszczą się a granicach procesów urbanizacyjnych na obszarach miejskich i są ograniczane i eliminowane przez ustalenia zmiany planu i przepisy odrębne.

5. Oddziaływanie na obszary chronione

Na terenie opracowania nie ma zlokalizowanych obiektów i obszarów prawnie chronionych. W odległości ok. 2 km na zachód zlokalizowany jest obszar Natura 2000 „Tarnobrzaska Dolina Wisły”, a 3 km na wschód obszar Natura 2000 „Puszcza Sandomierska”.

Obszar Natura 2000 – Tarnobrzaska Dolina Wisły znajduje się w międzywalu, w obrębie obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. Ocenia się, że zagospodarowanie obszaru planu nie będzie wywierać negatywnego oddziaływania o charakterze znaczącym na przedmioty i cele ochrony tego obszaru Natura 2000. Spowodowane jest to znacznym oddaleniem oraz brakiem powiązań ekologicznych z tym obszarem. Podobnie w przypadku drugiego obszaru Natura 2000 „Puszcza Sandomierska” brak jest powiązań ekologicznych z obszarem planu. Ocenia się, że zagospodarowanie obszaru planu nie będzie wywierać negatywnego oddziaływania o charakterze znaczącym na przedmioty i cele tego ochrony obszaru Natura 2000. Zgodnie z dostępną wiedzą na temat zasobów przyrodniczych miasta, nie stwierdza się na obszarze planu również obecności zwierząt będących przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000.

V. PROPOZYCE ROZWIĄZAŃ OGRANICZAJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO ORAZ ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Ustalenia planu miejscowego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i ekonomicznego miasta. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia zmiany planu nie ingerują w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych i zawierają rozwiązania korzystne dla środowiska, dlatego prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach zmiany planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju miasta.

Głównym zagrożeniem dla jakości środowiska na obszarze planu jest niekontrolowany rozwój terenów zurbanizowanych bez odpowiedniej infrastruktury technicznej kosztem terenów biologicznie czynnych oraz degradacja układów komunikacji powodująca wzrost zagrożenia dla jakości środowiska gruntowo – wodnego, klimatu akustycznego i powietrza atmosferycznego. Problemem jest także emisja niska z indywidualnych palenisk domowych, emisja komunikacyjna oraz rozwój zabudowy bez odpowiedniego zapewnienia infrastruktury kanalizacyjnej i zaopatrzenia w ciepło.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania realizacji planu na środowisko przedstawia się następujące wnioski i propozycje działań:

- realizacja sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej synchronicznie z rozwojem zabudowy mieszkaniowej i usługowo - produkcyjnej;
- wprowadzenie na terenach zieleni izolacyjnej wielowarstwowej roślinności ochronnej,
- wprowadzenie zapisów o konieczności retencjonowania wód opadowych i wykorzystania ich na terenach.

VI. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU ZMIANY PLANU

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

1. oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
2. przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ad 1) W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,

- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad. 2) W zakresie realizacji ustaleń mpzp powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: *„W celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem (...) wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu opinii gminnej (...) komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, o których mowa w art. 27 ustawy. Przy podejmowaniu uchwały, o której mowa w ust. 2, rada gminy bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 oraz art. 16 ust. 1.”* Wskazane przepisy dotyczą m.in. uwzględniania w miejscowych planach zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu:

- rejestrowanie wniosków o sporządzenie miejscowych planów lub ich zmianę, gromadzenie materiałów z nimi związanych,
- ocenę zgodności wydanych decyzji i pozwoleń budowlanych z projektem,
- ocena i aktualizacja form ochrony przyrody i najcenniejszych siedlisk przyrodniczych,
- oceny rozwoju gospodarczego (przedsiębiorczości, przemian struktury agrarnej, rozwoju budownictwa, wzrostu lesistości),
- ocena warunków i jakości klimatu akustycznego wykonywane 1 raz na 4 lata.
- w zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony środowiska Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, np. IMGW, RZGW i inne. Zgodnie z art. 10 Dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w celu uniknięcia powielania monitoringu raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być przekazywane do gminy.

Biorąc pod uwagę charakter analizowanego obszaru zmiany mpzp, który jest już w części zagospodarowany i znajduje się w pobliżu terenów zurbanizowanych, przeprowadzanie monitoringu jego wpływu na środowisko częściej niż w ustawowym terminie nie jest konieczne. Zmiana planu miejscowego ma głównie porządkować strukturę przestrzenną tego terenu.

W celu oceny wpływu zagospodarowania na środowisko i człowieka można zastosować wskaźniki monitoringu. Poza przyjętymi w przepisach odrębnych wskaźnikami dotyczącymi jakości poszczególnych komponentów środowiska można wykorzystać następujące parametry:

- jakość powietrza - liczba instalacji ogrzewania i podgrzewania wody gospodarczej w oparciu o paliwa ekologiczne (gaz, olej opałowy, energia elektryczna);
- jakość wód, gospodarka wodno-ściekowa - gospodarstwa podłączone do kanalizacji, gospodarstwa podłączone do bezodpływowych zbiorników na nieczystości (szamb);
- gospodarka odpadami - ilość wytwarzanych odpadów komunalnych na 1 mieszkańca;
- ochrona przyrody, bioróżnorodności, krajobrazu - obszar gminy objęty ochroną przyrody lub krajobrazu;
- klimat akustyczny - uciążliwość akustyczna dróg (na podstawie pomiarów zarządców).

VII. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBŁU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Projekt miejscowego planu zgodny jest z zapisami *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podkarpackiego* oraz z ustaleniami obowiązującego *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnobrzeg* oraz z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym. Projekt planu powiązany jest również z wieloma programami służącymi realizacji inwestycji celu publicznego oraz odpowiednio uwzględnia zadania formułowane w opracowaniach sporządzanych na różnych stopniach administracji rządowej lokalnej czy ponadlokalnej. Poprzez to wypełnia określone w ponadlokalnych planach i programach kierunki rozwoju na szczeblu powiatowym, wojewódzkim i krajowym. W projekcie zmiany planu uwzględniono również inne dokumenty związane z rozwojem przestrzennym (prawomocne obowiązujące decyzje administracyjne), czy inne odnoszące się pośrednio do terenów będących przedmiotem opracowania.

Dla planu miejscowego istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są priorytety wynikające z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym, samorządowym, porozumień międzynarodowych oraz dokumentów i dyrektyw Unii Europejskiej.

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2025,
- Wstępny Projekt Narodowego Planu Rozwoju 2007 – 2015,
- Narodową Strategię Rozwoju Regionalnego na lata 2007 – 2013,
- Dyrektywy Unii Europejskiej:
 1. 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 2. Dyrektywy Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
 3. Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
 4. Dyrektywy Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
 5. Dyrektywy 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000,

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską, m. n.:

- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokółem.,

- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.),
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).

Ponadto ustalenia zmiany planu uwzględniają zapisy dokumentów strategicznych o randze krajowej. Są to między innymi:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.
- Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 przedstawia cele w zakresie rozwiązań systemowych, wśród których wyróżnia włączenie aspektów ekologicznych do polityk sektorowych, a przede wszystkim do energetyki, przemysłu, transportu, gospodarki komunalnej i budownictwa, rolnictwa, leśnictwa i turystyki, aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska, zarządzanie środowiskiem, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowisk, rozwój badań i postęp techniczny oraz ponoszenie odpowiedzialności za szkody w środowisku. Dokument ten dostrzega ważną rolę w ekologizacji planowania przestrzennego i użytkowania terenu oraz w edukacji ekologicznej i dostępie do informacji. Podstawą polityki jest respektowanie zasady zrównoważonego rozwoju w różnych dziedzinach gospodarowania oraz poprawa jakości środowiska. Polityka wskazuje potrzebę racjonalnego wykorzystania surowców, wody i energii z rozwojem energetyki odnawialnej, poprawę jakości powietrza atmosferycznego i klimatu akustycznego, ochronę przed oddziaływaniem pola elektromagnetycznego i ochronę przed awariami przemysłowymi, zapobieganie zmianom klimatu oraz uporządkowanie gospodarowania odpadami i zachowanie różnorodności biologicznej.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Program Zwiększania Lesistości, który jest instrumentem polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca

pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Ustanowione na poziomach międzynarodowym i krajowym cele polityki ekologicznej znalazły swoje odzwierciedlenie w opracowanych na poziomie regionalnym dokumentach strategicznych, takich jak: „Program Ochrony Środowiska Województwa Podkarpackiego” czy „Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami”.

Z sześciu Programów Operacyjnych – jeden ma istotne znaczenie dla niniejszej zmiany planu - PO Infrastruktura i Środowisko. Głównym celem Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko jest podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej Polski i jej regionów poprzez rozwój infrastruktury technicznej przy równoczesnej ochronie i poprawie stanu środowiska, zdrowia społeczeństwa, zachowaniu tożsamości kulturowej i rozwijaniu spójności terytorialnej. Cele szczegółowe PO Infrastruktura i Środowisko istotne dla województwa podkarpackiego to:

- budowa infrastruktury zapewniającej, że rozwój gospodarczy Polski będzie dokonywał się przy równoczesnym zachowaniu i poprawie stanu środowiska naturalnego,
- zwiększenie dostępności głównych ośrodków gospodarczych w Polsce poprzez powiązanie ich siecią autostrad i dróg ekspresowych oraz alternatywnych wobec transportu drogowego środków transportu,
- zapewnienie długookresowego bezpieczeństwa energetycznego Polski poprzez dywersyfikację dostaw, zmniejszenie energochłonności gospodarki i rozwój odnawialnych źródeł energii.

Ponadto Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2007 - 2013 stawia sobie za cel poprawę stanu, zachowanie bioróżnorodności oraz zapobieganie degradacji środowiska naturalnego, wspieranie kompleksowych projektów z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego (ekosystemów) na obszarach chronionych oraz zachowanie bioróżnorodności, gdzie wspierane będą działania mające na celu zachowanie zagrożonych wyginięciem gatunków oraz różnorodności genetycznej roślin, zwierząt i grzybów oraz przywracania drożności korytarzy ekologicznych, aby umożliwić prawidłowe funkcjonowanie sieci Natura 2000, a także kształtowanie postaw społecznych sprzyjających ochronie środowiska.

Plany miejscowe realizują zapisy zawarte w art. 71-73 ustawy Prawo ochrony środowiska w odniesieniu do sposobów zagospodarowania terenów oraz form ochrony przyrody, w tym również obszarów Natura 2000 ustanowionych na podstawie prawa Wspólnotowego. Ponadto z *Prawa ochrony środowiska* i z ustawy o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynika wprowadzenie w planach miejscowych standardów akustycznych dla poszczególnych typów zabudowy chronionej przed hałasem, natomiast z *Prawa budowanego* wskazanie udziału powierzchni biologicznie czynnych dla poszczególnych przeznaczeń terenów. W kontekście tych przepisów w tekście zmiany planu uwzględnia się aspekty środowiskowe w zakresie ogólnych zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Ponadto aspekty środowiskowe uwzględniane są w ramach zapisów dotyczących infrastruktury technicznej, systemów komunikacji i wreszcie przeznaczeń poszczególnych terenów. Plany miejscowe są także zgodne z kierunkami zagospodarowania przestrzennego zawartymi w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnobrzeg (2009)* oraz pozostałymi dokumentami strategicznymi w obrębie gminy, powiatu, województwa i kraju. Planowane przeznaczenia nie będą stanowić przedsięwzięć zawsze lub potencjalnie znacząco negatywnie oddziałujących na środowisko, dlatego nie będą stanowić dodatkowego obciążenia dla

środowiska ponad to wskazane już w ocenach oddziaływania na środowisko przygotowanych do zmienianego planu.

Plany miejscowe nie odnoszą się bezpośrednio do ochrony środowiska, jednak pośrednio realizują idee zrównoważonego rozwoju wskazując przeznaczenia dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem aspektów środowiskowych i walorów przyrodniczych obszarów. Planowana zmiana planu miejscowego nie ingeruje w obszary objęte ochroną na terenie gminy i nie zmienia przeznaczeń terenów na tyle aby wywołać znacząco negatywne oddziaływanie na środowisko. W aspekcie ochrony przyrody w kontekście prawa wspólnotowego na terenie zmiany planu nie ma obszarów Natura 2000.

VIII. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Przyjęte założenia

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy przyjęto podstawowe założenie, że autorzy projektu zmiany MPZP uwzględnili wszystkie aspekty ochrony środowiska. Zapisy ustaleń projektu zmiany planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu otrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów (dla poszczególnych obrębów) pod kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji zmiany planu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Ponadto scharakteryzowano wpływ ustaleń MPZP oraz rodzaj oddziaływania na tereny przyległe do obszaru opracowania.

Wydzielono trzy grupy, w ramach powyższej klasyfikacji, którą przedstawiono na załączonej mapie w skali 1:1000 oraz opisano w niniejszym tekście.

- A** Tereny zieleni nieurządzonej - **1Z – 3Z**
- B** Teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej - **1MW**, teren usług oświaty - **1Uo**, teren drogi publicznej klasy dojazdowej - **1KDD**.
- C** Tereny usług obsługi komunikacji - **1UKS, 2UKS, 3UKS**, teren usługowo-produkcyjny - **1U/P**, teren rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² - **1UC**, teren drogi publicznej klasy głównej - **1KDG**.

2. Prognoza skutków wpływu ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Przyjęte i przedstawione powyżej założenia niniejszej prognozy opracowano w odniesieniu do wydzielonych grup, oznaczonych na mapie „Prognozy ...” literami A, B i C. Przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń zmiany MPZP na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

- A** Tereny planowanej zieleni nieurządzonej będą mieć *korzystny wpływ na środowisko*. Tereny zieleni zapewniają korzystne oddziaływanie na tereny zurbanizowane i zapewniają izolację dla terenów edukacji. Powstaną na bazie istniejących terenów zieleni niskiej lub zadrzewień. Zieleń zachowuje istniejące walory przyrodnicze i krajobrazowe obszaru. Tereny zieleni nieurządzonej pełnić będą również funkcje wypoczynkowe i rekreacyjne.

Oddziaływanie zmiany planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako korzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako nieznaczne, pod względem bezpośredniości oddziaływania –

jako bezpośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako lokalne, pod względem trwałości oddziaływania – jako odwracalne.

B Tereny istniejącej i planowanej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, usług oświaty i drogi klasy dojazdowej będą miały **uciążliwe oddziaływanie na środowisko**. Ustalenia zmiany planu ograniczają uciążliwości terenów zabudowanych w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków oraz klimatu akustycznego. Korzystnym ustaleniem dla środowiska przyrodniczego i krajobrazu miejskiego jest przeznaczenie, co najmniej 30 – 45% powierzchni działki na powierzchnię biologicznie czynną, co wpływa korzystnie na walory krajobrazowe obszarów zabudowanych. Na terenach nie prognozuje się przekroczeń jakości powietrza atmosferycznego czy wód powierzchniowych i podziemnych. Pewną uciążliwość dla terenów mieszkaniowo-usługowych może stanowić hałas komunikacyjny, dlatego zgodnie z przepisami odrębnymi, tereny objęto ochroną akustyczną. Ustalenia zmiany planu w sposób prawidłowy ograniczają uciążliwości terenów zainwestowania dla środowiska.

Oddziaływanie zmiany planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako korzystne i bez znaczenia, pod względem intensywności przekształceń – jako nieznaczne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe, pod względem trwałości oddziaływania – jako odwracalne i częściowo odwracalne.

C Tereny istniejących i planowanych usług obsługi komunikacji, teren usługowo-produkcyjny, teren rozmieszczenia obiektów handlowych oraz teren drogi publicznej klasy głównej będą miały **negatywny wpływ na środowisko możliwy do ograniczenia metodami planistycznymi** (hałas komunikacyjny, emisje do atmosfery, zanieczyszczone wody opadowe do odprowadzenia). W ramach terenów obiektów usługowo-produkcyjnych, obiektów handlowych i obiektów obsługi komunikacji, na których pod zabudowę przeznaczonych zostanie od 45% do 75% powierzchni działki, a jedynie 15 – 25% powierzchni działki będą stanowić powierzchnie biologicznie czynne, będą źródłem emisji spalin oraz substancji ropopochodnych. Terenami o dużej uciążliwości dla otoczenia może być droga główna. Uciążliwości pochodzenia komunikacyjnego dotyczą emisji hałasu, spalin, zanieczyszczeń gleb i wód deszczowych oraz wibracji. Wzdłuż drogi głównej nie planuje się rozwoju terenów chronionych akustycznie. Wskazaniem działaniem w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń oraz lepszych parametrów wilgotnościowych i temperaturowych na obszarach komunikacyjnych i usługowo-produkcyjnych jest wprowadzanie zieleni w postaci szpalerów drzew, ciągów żywopłotów, skwerów, trawników.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako niekorzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako zupełne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i pośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe, pod względem

zasięgu przestrzennego – jako lokalne i ponadlokalne, pod względem trwałości oddziaływania – jako nieodwracalne.

3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania

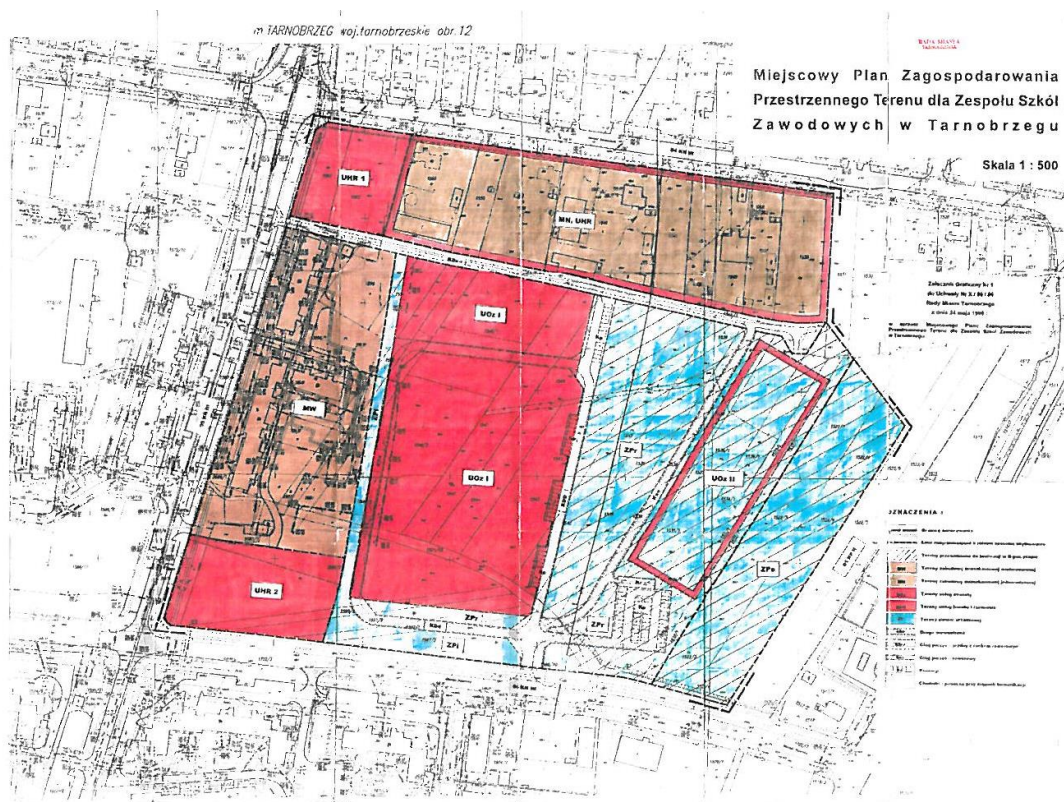
Realizacja ustaleń zmiany planu nie będzie miała wpływu na zmiany środowiska poza obszarem MPZP. Rozwój terenów mieszkaniowo-usługowych będzie stosunkowo niewielki ze względu na już istniejące obiekty. Utrzymany zostanie charakter zabudowy i jej powiązania (od strony zachodniej tereny mieszkaniowe wielorodzinne, na północy i południu tereny usługowe oraz na wschodzie tereny obsługi komunikacji w pobliżu istniejącego dworca kolejowego). Obecność obiektów mieszkaniowo-usługowych będzie powodować uciążliwości dla otoczenia (hałas, emisja spalin, pyłów, produkcja ścieków i zanieczyszczonych wód opadowych). Uciążliwości te obejmą stosunkowo niewielkie tereny i dotyczyć będą małej liczby mieszkańców. Nie prognozuje się wpływu planowanych inwestycji na środowisko przyrodnicze i krajobraz miasta.

4. Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń zmiany planu

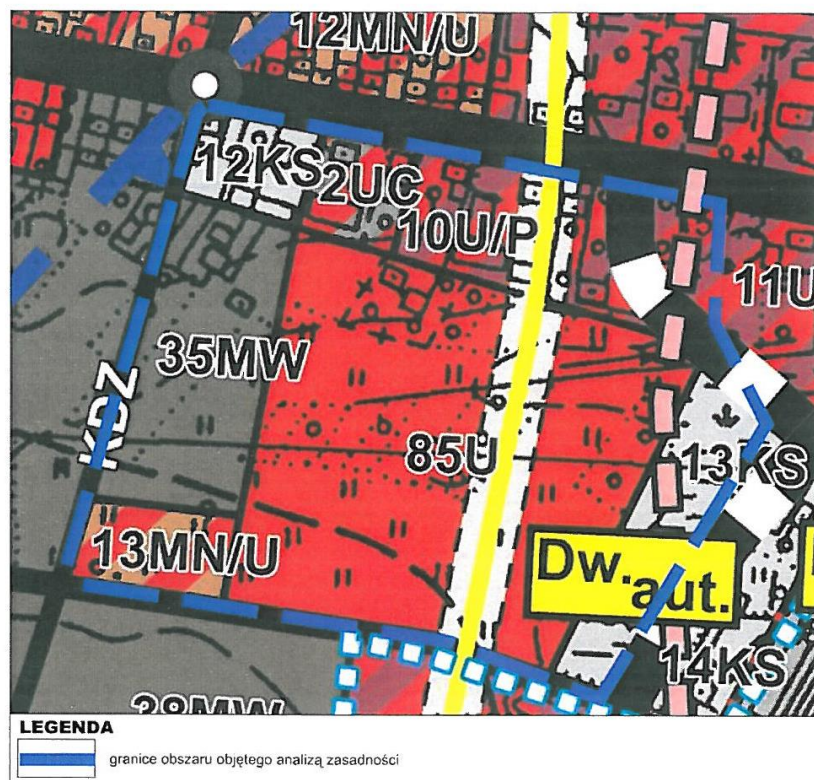
Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym aktem prawa miejscowego umożliwiającym kontrolowany i zrównoważony rozwój gminy i jej poszczególnych jednostek urbanistycznych. Plan miejscowy określa ramy przestrzennego zagospodarowania poszczególnych przeznaczeń terenów oraz dopuszczalne ustalenia na nich stając się instrumentem rozwoju przestrzennego, ale także gospodarczego i społecznego gminy. Brak realizacji ustaleń projektu planu może przyczynić się do zakłócenia ładu przestrzennego oraz nasilenia się konfliktów pomiędzy potrzebami ochrony środowiska, a potrzebami rozwoju gospodarczego. Zachowania ładu przestrzennego, to jedno z najważniejszych zadań gminy prowadzące do podniesienia jakości życia.

Na terenie opracowania obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (*miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu dla zespołu szkół zawodowych w Tarnobrzegu uchwalony uchwałą Nr X/99/99 Rady Miasta Tarnobrzeg z dnia 24 maja 1999 r.*). Obowiązująca uchwała planu nieznacznie różni się od zaproponowanego projektu planu. Dotyczy to głównie przeznaczenia terenu w sąsiedztwie istniejącej szkoły oraz kształtu układu komunikacyjnego. Także w sferze przeznaczeń terenów są one nieco odmienne. W zasadniczej jednak części przeznaczenia wskazane w obowiązującym planie są zgodne z analizowanym projektem. Ustalenia dla tego planu zgodne są z obowiązującym *Studium*.

Ryc. 1. Rysunek obowiązującego planu z 1999 r. (*Analiza zasadności przystąpienia do sporządzenia mpzp dla terenu zespołu szkół ponadgimnazjalnych nr 1 w Tarnobrzegu, 2015*).

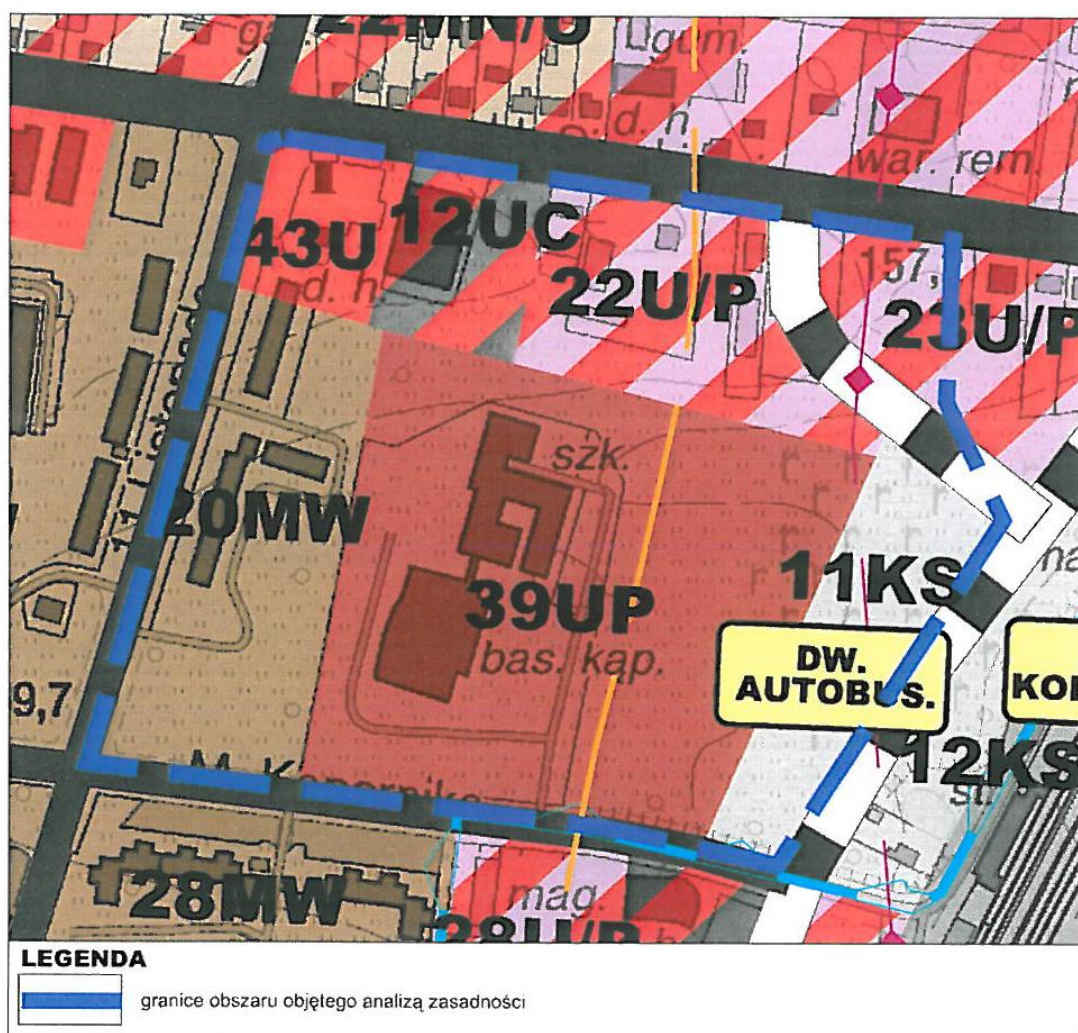
Ryc. 2. Rysunek obowiązującego Studium z 2009 r. (*Analiza zasadności przystąpienia do sporządzenia mpzp dla terenu zespołu szkół ponadgimnazjalnych nr 1 w Tarnobrzegu, 2015*).

Zgodnie z uchwałą nr LVII/179/2014 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie oceny aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnobrzega oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na obszarze miasta Tarnobrzega obowiązujący plan miejscowy jest częściowo nieaktualny z obecną ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ponadto dla terenu nie objętego planem miejscowym została wydana decyzja o warunkach zabudowy nr 21/2015 z dnia 8.04.2015 r. dla inwestycji polegającej na budowie stacji paliw.

W trakcie prac na zmianą *Studium...* uwzględniono nowe uwarunkowania związane z zapotrzebowaniem na tereny inwestycyjne, potrzeby społeczne, wnioski inwestorów i wydane decyzje o warunkach zabudowy. Dlatego na obszarze planu dopuszczono do zmian w przeznaczeniu terenów w pobliżu usług oświaty co daje możliwość wybudowania stadionu lekkoatletycznego, uwzględniono tereny obiektów obsługi komunikacji, handlu wielkopowierzchniowego, tereny inwestycyjne oraz tereny mieszkaniowe wielorodzinne. Pozostawiono także tereny przeznaczone na rozbudowę dworca autobusowego i układ komunikacyjny.

Ryc. 3. Rysunek projektu zmiany *Studium ...* (Analiza zasadności przystąpienia do sporządzenia mpzp dla terenu zespołu szkół ponadgimnazjalnych nr 1 w Tarnobrzegu, 2015, stan: kwiecień 2015).

5. Oddziaływanie transgraniczne

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.08.199.1227), z rozdziału 3, działu VI dotyczącego postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego.

IX. STRESZCZENIE

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje zagadnienia związane z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców, ochroną zasobów naturalnych, a także kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. Analizuje stan funkcjonowania środowiska i jego poszczególnych elementów oraz określa potencjalne zmiany w przypadku braku realizacji ustaleń planu, zarówno w obszarze opracowania, jak i w obszarach objętych przewidywanym oddziaływaniem. Ponadto zawiera informacje o przewidywanych przyrodniczych skutkach gospodarowania przestrzenią związanych z ustaleniami planu.

Obszar opracowania to większości tereny zainwestowane. Na obszarze planu znajduje się łącznik drogi wojewódzkiej nr 871 (ul. Sienkiewicza) z ul. Dworcową mający rangę drogi głównej. W północno-zachodniej części planu znajduje się stacja paliw oraz sklep wielkopowierzchniowy z materiałami budowlanymi. Wzdłuż ul. Sienkiewicza (poza granicami planu) znajdują się ponadto usługi oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Z kolei wzdłuż ul. 11 Listopada (również poza granicami planu) znajduje się zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. W centralnej części obszaru znajduje się kompleks budynków należących do Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1. Na pozostałym obszarze występują tereny zieleni nieurządzonej, głównie niskiej, z pewną ilością zadrzewień.

Ustalenia planu potwierdzają istniejące zagospodarowanie oraz wprowadzają na tereny niezabudowane możliwość realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w sąsiedztwie już istniejącej zabudowy oraz zabudowy usług oświaty na terenach bezpośrednio przylegających do terenu szkoły. Ponadto we wschodniej części planu przeznacza się tereny na lokalizację obiektów związanych z obsługą komunikacji – w jednym przypadku jest to projektowana stacja paliw a w drugim miejsce na rozwój dworca autobusowego. Ponadto na obszarze planu wyznacza się tereny zieleni izolacyjnej dla obszarów usług oświaty i terenów związanych z obsługą komunikacji.

Ustalenia zmiany planu nie ingerują w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych i zawierają rozwiązania korzystne dla środowiska, dlatego prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach zmiany planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju miasta.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania realizacji planu na środowisko przedstawia się następujące wnioski i propozycje działań:

- realizacja sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej synchronicznie z rozwojem zabudowy mieszkaniowej i usługowo - produkcyjnej;
- wprowadzenie na terenach zieleni izolacyjnej wielowarstwowej roślinności ochronnej,
- wprowadzenie zapisów o konieczności retencjonowania wód opadowych i wykorzystania ich na terenach

Na terenie opracowania nie ma zlokalizowanych obiektów i obszarów prawnie chronionych. W odległości ok. 2 km na zachód zlokalizowany jest obszar Natura 2000

„Tarnobrzaska Dolina Wisły”, a 3 km na wschód obszar Natura 2000 „Puszcza Sandomierska”. Ocenia się, że zagospodarowanie obszaru planu nie będzie wywierać negatywnego oddziaływania o charakterze znaczącym na przedmioty i cele ochrony obszarów Natura 2000. Spowodowane jest to znacznym oddaleniem oraz brakiem powiązań ekologicznych.

Zgodnie z metodyką prognozy na obszarze objętym zmianą planu wyznaczono trzy grupy terenów o zróżnicowanym wpływie na środowisko. W pierwszej grupie znalazły się tereny, które będą mieć ***korzystny wpływ na środowisko*** (1Z – 3Z). W drugiej grupie znalazły się tereny, które będą mieć ***uciążliwe oddziaływanie na środowisko*** (1MW, 1Uo, 1KDD). W trzeciej grupie znalazły się tereny, które będą miały ***negatywny wpływ na środowisko możliwy do ograniczenia metodami planistycznymi*** (1UKS, 2UKS, 3UKS, 1U/P, 1UC, 1KDG). Projekt planu stwarza warunki do ograniczenia lub eliminacji części z negatywnych skutków planowanego zainwestowania. Ich realizacja i ostateczny wpływ na środowisko przyrodnicze powinny być regulowane na etapie konkretnych decyzji administracyjnych wydawanych w oparciu o ten dokument z zastosowaniem regulacji wynikających z przepisów dotyczących ochrony przyrody i środowiska.